

„Šešeriopas Gabrieliaus apsilankymo pas Danielių tikslas“

*Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1961 m. liepos 30 d. vakarą,
Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).*

1 ...?... esu toks nustebęs dėl... mūsų mažųjų paauglių šį rytą, mažosios, žinote, mažosios „Fefė“ ir „Fifi“, mažosios... žinote, šešiolikmetės... Ir jos ateina į bažnyčią... Žinote, maždaug tokio amžiaus mažos mergaitės, jos nori atrodyti gražios, žinote. Jų, žinote, plaukai sugarbanoti į viršų ant jų galvų. Aš atkreipiau į juos dėmesį, kai pamokslavau, vis sviro žemyn, sviro... Ir po kurio laiko, jos braukė juos nuo veido. Todėl garbanos pasileido...

2 Sesers Daunings mažoji mergaitė ir... ir... aš ją pastebėjau. Ir mažoji... ar mažoji... mažoji... brolio Kolinso mažoji... Kuo ji vardu? Mažoji... Beti... mažoji... Aš kaip ir šiek tiek nusijuokiau pats sau, bet aš pamačiau visas gražias, žinote, visas pasipuošusias, ir po to tai tiesiogiai buvo...

Na, tebūna palaimintos jūsų širdys, brangiosios, man jūs visada esate gražios. Teisingai. Grožis tai... yra graži dvasia, kuri ateis ir sėdės tokiuose susirinkimuose kaip šie ir klausysis Evangelijos. Štai kas padaro merginą gražią. Ir aš manau, kad kiekvienas tikras vaikinai už kurio yra verta tekėti, yra tokios pačios nuomonės. (Ačiū tau, pone. Tai gerai.) kažkas su manimi sutinka. Tai... tai yra tiesa. Gerai. Aš tikiu, kad tai yra tiesa.

4 Taigi, ar tai nėra keista? Aš iš karto atsiverčiau būtent Danieliaus 9, kai atvėriau savo Bibliją. Taigi, įprastai aš visiems sakau, kad jie nenusivilkę savo švarko, kurių marškinuose yra skylė, todėl aš viliuosi, kad manuose jos nėra, bet... Bet aš esu išgyvenęs laiką, kuomet negalėdavau jo nusivilkti, turėjau skylę marškinuose, tikrai. Ir spėju, kad šituose skylės nėra.

Taigi, o, aš pats, mes... ir aš manau, kad klausytojai... mes branginame Šventosios Dvasios Akivaizdą šį rytą. Ir mes branginame bendravimą ir vienas kito buvimą. Kaip miela, kaip gera, kaip malonu broliams gyventi kartu vienybėje. Tai yra kaip brangus patepimo aliejus, kuris teka žemyn... Aaronas barzda žemyn iki pat jo drabužio kraštų.

6 Šiandien aš nuėjau pavalgyti į „Mėlyną šerną“ ir su kuo aš susitikau ten, jei ne su broliu Biliu čia ir seserimi Dauch, čia sėdinčiais... pasiskanaudami valgė vieną iš geriausiai atrodančių keptą vištieną, kurią man teko matyti, ir tiesiog nuostabiai leido laiką, taip nuoširdžiai tai darė, žinote. Pakilau laiptais aukštyn ir sutikau ten didelę dalį bažnyčios ir jie net norėjo apmokėti mano pietus. Taigi, tai buvo tikrai malonu. Aš vertinu tai. Kai sugrįžau namo, ten pasirodė Bilis su pomidorų dėže, kurią kažkas man atvežė iš pat tos gražios, vėsios Džordžijos valstijos iš ten, kur ten yra taip vėsu, jie man minėjo, apie šį metą.

8 Lauke sutikau paprastą žmogelį. Ašėjau po savo asmeninių pokalbių šią popietę, ir eidamas pro bažnyčią, maždaug prieš pusantros valandos, ir paprastas kaip ir jaunas žmogelis buvo lauke, jis pasakė... aš pasakiau: „Karšta.“

Jis pasakė: „Tei' jau tikrai karšta“ Aš supratau, kad jis iš Džordžijos, todėl jis pasakė: „Tei' jau tikrai karšta Džordžijoje.“

Na, mes stengiamės išvengti karštesnės vietos, ar ne? Štai dėl ko mes čia esame.

10 Labai jums ačiū, draugai, už visą jūsų gerumą. Ką aš be jūsų daryčiau? Tiesiog ką... ką aš be jūsų daryčiau? Jeigu neturėčiau nei vieno, kuris mane mylėtų, nei vieno, kuris klausytųsi Žinios, visa mano Žinia būtų visiškai nieko verta. Aš negaliu jos pamokslauti telefono linijų stulpams ir medžiams. Jie to nesupras. Todėl tai turi būti tokie žmonės kaip visi jūs, kurie ateis ir to klausysis. Ir kai jūs ateinate ir sėdite tokioje karštoje vietoje kaip ši ir tai yra... Mano žmona pasakė, kad ji vos „neiškėpė“ ten būdama šį rytą. Ir matyti žmones ir kartais sergančius žmones, kurie sėdi tokiuose susirinkimuose, tesuteikia jums Dievas... gražius, mielus namus šlovėje, tokia mano malda. Ir aš tiesiog tikiuosi ir vilioji, kad Jis tai padarys.

11 Taigi, pažiūrėkime. Mano švarkas, kažkas jį iš čia paėmė. Ir aš... aš šį vakarą turėsiu šiek tiek skaityti. Kas iš jūsų mėgaujasi pirma dalimi šito... O, jei tik nebūtų taip karšta, mes tiesiog tęstume toliau savaitės metu apie... apie Apreiškimo Knygą. Ir man Tai tiesiog patinka. Aš tiesiog gyvenu Tame. Ir jūs kaip ir melskitės už mane šią savaitę, nes kitą sekmadienį aš turiu, Viešpačiui leidus, aš turiu priėti prie to... patalpinti tas savaites kartu. O tai yra kažkas, apie ką aš nieko nežinau. Ir todėl aš tiesiog ketinu pasitikėti Viešpačiu, kad Jis duos man atsakymą.

Ir aš... aš perskaičiau keleto skirtingų vyrų, kurie... kurie apie tai kalbėjo, kurie apie tai parašė. Aš čia perskaičiau pastabas daktaro Skofildo, didžio mokslo žmogaus. Aš tikrai negalėjau sutikti su juo dėl jo... su dauguma jo pastabų, kadangi aš nematau kur... Tai privalo... Tai turi teisingai sudaryti paveikslą.

13 Taigi, jeigu jūs dėliotumėte dėlionę, pirmas dalykas, kurį pastebėsite, jūs pasakysite: „O, šita dedasi štai čia.“ „Ne, esu tikras ji dedasi štai čia.“ Na, jūs turite pažiūrėti į jūsų pavyzdį, kad pamatytumėte, ką jūs darote. Ir po to, jei jūs... jeigu nepažiūrėsite, jūs visiškai supainiosite savo paveikslą.

Taigi, kas, jeigu jūs dėliotumėte... turėtumėte paveikslą su didinga, gražia kaimo vietove, bet karvė skabytų žolę pačioje medžio viršūnėje? Taigi, tai nebūtų teisinga, ar ne? Nes ji neskabo žolės nuo medžio viršūnės. Todėl štai kaip tai yra, jeigu jūs... Šventoji Dvasia kartu nepatalpins to Rašto, tuomet jums gaunasi visas, didis atpirkimo paveikslas... Štai ko mes norime, Tiesos. Ir kol mes nežinome Tiesos, mes tiesiog paliksime tai ramybėje. Ir tuomet, kai Dievas suteiks mums Tiesą, tuomet mes... aš... Aš apie tai kalbėsiu.

15 Žinote, aš... aš spėju, kad brolis Rojus Sloteris ir... ir kai kurie iš senbuvių čia, kurie pradėjo labai seniai... Buvo ten maždaug, spėju, pirmus tris ar keturis mano tarnavimo metus, štai čia, maldykloje, Aš net nepamokslaudavau pragaro tema, nes aš... aš negalėjau

atskirti ar tai buvo liepsnojanti vieta, ar tai buvo kapas... Ir kaskart Žodžiui kalbant apie kapą, aš imdavau vertimą sakiusį „Hadas“. „Hadas“ tai „kapas“. Kaskart kai ten buvo kalbama apie pragarą („Hada“), kapą... Ir aš tiesiog palikau tai iki tol, kol iš tiesų atradau apie ką kalbėjau, tada aš pamokslavau apie pragarą. Todėl, kai aš tikrai atradau visą paveikslą ir pamačiau kur jis buvo... Nes aš jaučiu, kad tarnautojas yra atsakingas prieš Dievą už tai, ką jis pasako susirinkimui, nes jie būtent to ir laikysis. Ir todėl tuomet... kas, jei dėl manęs jie laikysis netinkamo dalyko ir po to ateis laikas, kai tas dalykas nebegalės išlaikyti. Suprantate? Ir tame regėjime, kurį Viešpats man suteikė prieš kažkiek laiko, kuomet tie milijonai... kai tas su manimi kalbėjęs pasakė: „Tu pirma būsi teisiamas pagal Evangeliją, kurią pamokslavai.“

Aš pasakiau: „Aš pamokslavau tą patį, ką Paulius pamokslavo ir kiti iš jų.“

Ir visi tie milijonai balsų sušuko: „Mes tuo remiamės.“ Suprantate? Tai buvo viskas.

Suprantate? Būtent.

18 Todėl aš noriu tęsti toliau dabar šį vakarą, kad mes per ilgai neužtruktume. Ir nepamirškite dabar... Šį rytą aš... Aš turėjau čia nedaug užrašų. Šį rytą aš buvau... kalbėjau apie Danielių nelaisvėje, Gabrieliui atėjo pas jį ir davė jam nurodymus apie ateitį. Štai ką mes turėjome šį rytą, nurodymus apie ateitį.

Taigi šį vakarą mes kalbame apie „Šešeriopą Gabrieliaus apsilankymo pas Danielių tikslą“. O kitą sekmadienį, Viešpačiui leidus, patalpinsime tas septyniasdešimt savaitių į tą vietą, kuriai jos priklauso laiko elemente, ir kur mes stovime. Taigi, jei mes tik galime tai surasti ir įtvirtinti tai, užtikrinai, tuomet mes žinosime būtent valandą, kurioje gyvename. Taigi, mes nežinosime kada Jis ateina. Niekas to nežinos. Pats Jėzus to nežino. Jis pasakė, kad nežinojo. Jis pasakė, kad tik Tėvas tai žinojo. Net Angelai to nežino. Niekas iš mūsų nežino kada Jis ateina, bet mes galime pasakyti... valandą, kurioje... laiką, kuriame mes gyvename – žinant kaip arti mes galėtume būti.

20 Taigi, nedidelė perdanga, nes vaikinai tai įrašo į garsajuostas... Įrenginiai veikia galinėje patalpoje. O garsajuostės, žinoma, jos yra visur išsiunčiamos.

Taigi, šio ryto pamokoje po to, kai mes apžvelgėme 4-ą ir 5-ą skyrių, po to mes iš karto perėjome... pradėjome nuo 9 Danieliaus skyriaus. O dabar, šį vakarą mes... tęsime toliau nuo 9-o skyriaus. Prieš mums prie to pereinant, tiesiog palenkime mūsų galvas akimirksniui ir pakalbėkime su Žodžio Autoriumi.

22 Mūsų maloningasis Dieve, mes esame įsitikinę, kad Tu žinai pačius mūsų širdies ketinimus. Tu žinai, kodėl mes esame čia. Tu žinai, kad šį vakarą mes neatėjome tik dėl to, kad galvojome, jog tai būtų puiki vieta atėjimui šiek tiek atsipalaiduoti popietės metu. Tėve, aš netikiu, kad čia yra nors vienas žmogus tuo tikslu. Aš tikiu, kad mes esame čia šį vakarą, nes mes esame neperkalbami nuoširdūs, atviri, ir norintys sužinoti „TAIP SAKO VIEŠPATS“.

Mes mylime Tave, Viešpatie, ir mes mylime Tavo Žodį. Ir jeigu ši vieta, kurią Tu mums paruošei... tiesiog stogą virš mūsų galvos ir šiuos betoninius blokus... Mes esame dėkingi Tau už šią vietą. Nes mes tikime, kad anapus dangaus yra namai, link kurių pusės yra mūsų

kryptis. Ir mes susimąstome apie mūsų protėvius, kurie net neturėjo šios privilegijos ir tai priverčia mūsų širdis nusižeminti gėdoje, Viešpatie, kad net skundėmės...

Dabar, Tėve, mes meldžiame, kad Tu šį vakarą atvertum mums Raštą. Ateik, vaikščiok šalia kiekvieno iš mūsų, mums einant šiuo keliu šį vakarą. Kalbėk mums taip, kaip Tu kalbėjai tiemsėjusiems į Emausą iš Jeruzalės, kad kai šį vakarą tarnavimas bus pasibaigęs, mes galėtume sugrįžti į savo skirtingus namus ir pasakyti: „Ar nedegė mumyse mūsų širdys, kai mes girdėjome Jį kalbantį per Savo Žodį.“

Palaimink skaitymą. Palaimink mano menkas pastangas, Viešpatie. Atverk mano lūpas tam, kas yra teisinga ir užverk jas tam, kas yra klaidinga. Ir priimk šlovę Sau ir šlovę Tavo žmonėse, kad jie galėtų matyti valandą, kurioje mes gyvename ir greitą Viešpaties Jėzaus atėjimą. Nes mes prašome to... Jo Vardu, Vardu Jėzaus Kristaus. Amen.

26 Dabar, kad padarytume Rašto vietų perdangą kelioms akimirkoms, mes atrandame, kad Danielius buvo nelaisvėje ilgus šešiasdešimt aštuonis metus. Pagalvokite apie tai. Dabar jūs turintys savo popierių ir pieštuką, kurie šį rytą tai praleidote, galėsite tai pasižymėti šį vakarą. Nuo 606 m. prieš Kristų iki 538 m. Atimkite 538 iš 606, gausite šešiasdešimt aštuonis metus, kuriuos Danielius išbuvo nelaisvėje, neturėjo bažnyčios į kurią eiti, neturėjo pamokslų klausymui, nieko. Bet jis turėjo kai kurias knygas ir ritinius, kuriuose pranašas iki jo pranašavo, ir buvo iš Jeremijo.

27 Taigi, nagrinėdamas Rašto vietas jis pamatė, kad laikasėjo į pabaigą, kad septyniasdešimties metų laikas... Ir Danielius tvirtai tikėjo kiekvienu žodžiu, kurį pranašas Jeremijas ištarė. Ir aš sakau šiai mano klasei šį vakarą: Ar mes turėtume tikėti mūsų pranašais? Taip, pone. Nes Viešpaties Žodis atėjo pranašams. Jie turi „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Ir tikras pranašas niekada nesiskirs nuo kito pranašo žodžio. Jie niekada nepadarys taip, kad Tai sakytų kažką, ko Tai nesako. Jie sakys būtent tiksliai tai, ką pasakė tikras pranašas. Tai juos padaro pranašu. Tuomet, kai jie tai supranta ir po to jie išpranašauja tai, kas ateis, žinodami tai su baime savo širdyje, kad nepasakytų kažko klaidingo ir kad tai nenuvestų kieno nors į šalį. Mes niekada nenorime taip padaryti. Mes norime būti visiškai užtikrinti, kad mes turime Viešpaties Žodį prieš pasakydami „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Suprantate? Tai turi būti absoliuti, tiesioginė žinia nuo Dievo sosto arba mes niekada neturėtume to sakyti.

28 Taigi, nagrinėdamas Rašto vietas jis pamatė, kad septyniasdešimt metų pasibaigė, todėl jis buvo ten šešiasdešimt aštuonis metus, liko du metai ateityje, kol Dievas sugrąžins Savo žmones į jų tėvynę.

Kol buvo maldoje, mes atrandame, kad ten atėjo galingas Angelas iš dangaus. Ar kas nors galite pasakyti jo vardą? [Susirinkusieji atsako: „Gabrielius.“ – Red.] Gabrielius. Ir jis yra Angelas žydų bažnyčiai. Kas iš jūsų tai žino? Visur tai yra Gabrielius. Gabrielius yra pasiuntinys... žydų bažnyčiai, atėjo pas Mariją; jis atėjo pas Zachariją. Tai visada Gabrielius. Ir jis yra vienas iš didžiųjų dangaus Angelų.

29 Ir ar ne jis perdavė mūsų broliui Danieliui tokį nuostabų pasveikinimą nuo Dievo? „O, Danieliau, labai mylimas.“ Ar dėl to jums nepasidarytų gera, pagalvojus, kad Dievas jus

myli? Jeigu aš nebūčiau labai mylimas, aš tiesiog norėčiau žinoti, kad esu ten nors šiek tiek mylimas, o jūs? Žinoma. Tiesiog kaip ir būti... tai... Jis galvoja apie mane kartas nuo karto... Tai tiesiog priverstų mane norėti šaukti, pagalvojus, kad Jis net rūpinasi manimi. Ir mes turime garantiją, kad Jis rūpinasi mumis, nes mums dar būnant nusidėjėliais, Kristus numirė vietoj mūsų, broliai. Ir dabar – kokie mes buvome svetimi Dievui, dabar padarė mus artimus Dievui ir suteikė mums mūsų išgelbėjimo Užstatą, kuris yra Šventoji Dvasia, ir su ten esančiu tikėjimu, kuris pakelia mus virš pasaulio dalykų, ir mes praeiname virš to. Tai šlovinga, ar ne? Gerai.

30 Būnant maldoje Gabrielius atėjo ir pasakė jam ne tik, kad liko tik dar du metai prieš jiems sugrįžtant į tėvynę, bet pasakė jam visą tos tautos paskyrimo vietą. Pagalvokite apie tai. Visą paskyrimo vietą, kiekvienos kelionės žemėje, Gabrielius tai paaiškino Danieliui. Pasakė, kad jis buvo pasiūstas pasakyti Danieliui šį didį dalyką. Kaip tas pranašas turėjo jaustis. Ir jis pasakė jam, kad buvo septyniasdešimt savaitių paskirtų žmonėms iki sunaikinimo; tai pabaigos laikas, kol viskas bus pasibaigę, sunaikinimas. Jis pasakė: „Yra septyniasdešimt savaitių.“

Kai kurie tam priskiria mėnesius, kai kurie dienas, kai kurie... Jei... faktiškai tai yra savaitės, yra tik apie du su ketvirčiu metų... ar vieneri su ketvirčiu metų iš jų. Ir matote, jūs... Štai kur mes turime įsitikinti, kad esame teisingi.

32 „Septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai.“ Kokiam tikslui? Dėl ko? Kieno tautai tai buvo skirta? Danieliaus tautai, žydams. Ir dėl ko tai buvo skirta? Ne tik Danieliui, bet šventam Danieliaus miestui (Suprantate?) – šventas Danieliaus miestas. Dabar, klase, koks buvo šventas Danieliaus miestas? [Susirinkusieji atsako: „Jeruzalė.“ – Red.] Jeruzalė.

O dabar mes išsiaiškinsime, galbūt prieisime prie to šį vakarą, kur buvo Jeruzalė? Kas įkūrė Jeruzalę? Ar kada nors apie tai galvojote? Kas įkūrė Jeruzalę? Kada ji buvo įkurta? Mes prieisime prie to po kurio laiko. Kas įkūrė Jeruzalę? Žmogau, tai gerai paslėpta smulkmena, bet apie ją yra pasakyta. Taip, pone. Kas įkūrė Jeruzalę ir kada ji buvo įkurta? Gerai, ir ji yra Šventas Danieliaus miestas.

34 Ir mes suprantame, kad tas miestas, kuris dabar du tūkstančius metų yra prakeikime, bus atstatytas ir iš naujo įkurtas, ir garbinimas šventykloje bus paruoštas taip, koks jis buvo iš pradžių. Teisingai. Bus Jeruzalė. Taigi... Ir ten bus auka, kasdienis aukojimas, ir vėl aukojamas lygiai kaip taip buvo iš pradžių. Mes į didžiausią to dalį įsigilinsime, spėju, šį vakarą, ar į didelę to dalį.

35 Taigi, aš noriu, kad jūs žinotumėte, draugai, kad kalbėdamas apie šiuos dalykus aš tikrai atidedu į šalį savaites mokymo, bet tiesiog paliečiu tai taip, kad kai oras atvės arba šiek tiek vėliau, kai mes įsigilinsime į tuos Septynis Antspaudus, Septynis Dubenis, Septynis Trimitus, visus šiuos dalykus, kad aš galėčiau pasiremti minėtais dalykais ir pasakyti: „Ar prisimenate iš Septyniasdešimties Danieliaus savaitių? Ar jūs prisimenate bažnyčios periodą, kai jis priartėjo ir kas įvyko?“. Ir šios septyniasdešimt Danieliaus savaitių aprėpia nuo bažnyčios pakilimo aukštyn iki Bažnyčios sugrįžimo atgal. Tas tarpsnis tai aprėpia. Dabar... Taigi, ne visos septyniasdešimt Danieliaus savaitių, dalis jų.

36 „Yra skirtos septyniasdešimt savaitių.“ Taigi, jo apsilankymas turėjo šešeriopą tikslą, pasakė jam, kas turės išsipildyti. Taigi, buvo šešeriopas jo atėjimo tikslas. Dabar šį vakarą, aš manau, kad mes sustosime štai čia rašto vietoje, ties kuria apsistojome šį rytą, ten kur buvo šešeriopas tikslas. Štai mes esame čia. Taigi, mes atrandame, kad ten buvo šešeriopas tikslas. Vienas iš to... Taigi, atsiverskime 4-ą skyrių... ar 4-ą eilutę... 24-a eilutė 9 Danieliaus skyriaus.

Septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai... (Dabar nepamirškite, tai yra visa Izraelitų kelionė šioje žemėje. Jos yra skirtos... Septyniasdešimt savaitių yra tiesiog skirtos. Tai visos, kurios yra paskirtos žydams.) *...tavo tautai ir tavo šventajam miestui...* (Todėl šios septyniasdešimt savaitių... Dabar nepraleiskite to. Tai apreikš nuo to laiko iki žydų pabaigos laiko ir taip pat iki Jeruzalės pabaigos, kol ten bus pastatytas naujas miestas. Taigi... O, aš viliauosi, kad mes gerokai ir giliai į tai įsigilinsime šį vakarą.) *...skirta tavo tautai ir tavo šventajam miestui...* (Dėl ko?) *...kad užbaigtų nusižengimą...*

37 Ką jis jam dabar pasakė? Jis bandė sužinoti, kiek laiko tai truks. „Aš žinau, kad mes esame paskutiniajame laike (kuriame mes dabar esame), Viešpatie...“.
Kas iš jūsų šioje pamokoje šį vakarą tiki, kad mes esame paskutiniajame laike, pasakykite: „Amen.“ [Susirinkusieji atsako: „Amen.“ – Red.] Ačiū jums. Mes esame pabaigoje. Taigi, mes stengiamės atrasti, su Dievu, tiesiog kiek laiko tai truks. Kokioje dienoje mes gyvename? Štai kodėl mes sugrįžtame atgal ir minime šiuos pranašus ir panašiai, ir stengiamės atrasti, kur mes esame. Ir tai yra tai, ką padarė Danielius. Jis nukreipė savo veidą į Dievą.

39 Kas iš jūsų šiandien perskaitė Danieliaus 9? Pakelkite savo rankas. Gerai. Jūs matote jo malda, kaip jis atliko savo išpažinimą apie savo tautą ir savo išpažinimą apie save. Jis nori būti užtikrintas, kad surado, kada jie turės sugrįžti, nes jis norėjo paruošti tautą sugrįžimui. Taigi, ką aš bandau padaryti, tai atrasti, kada mes išeisime ir paruošti žmones pakilimui aukštyn, ar mes pasiruošę? Ir mes nukreipėme savo veidą į Dievą per maldas ir prašymus, kad atrastume: „Viešpatie, kokioje valandoje mes gyvename?“

40 Mes matėme kaip vyksta visi tie įvairūs dalykai. Mes matome pasaulį chaose. Mes matome, kad laikas yra čia pat. Rankraštis yra ant sienos, viskas, ką pasakė Dievas... Mes girdime mūsų prezidentą būtent dabar kalbantį apie kitą besiantinantį karą. Mes girdime pranašavimus, kad, o, kelių valandų bėgyje, po išpranašauto karo, kad iš valstybių liks ne kas kitas kaip vulkaninės dulkės. Ir mes žinome, kad mes tai turime. Todėl mes žinome, kad prieš tam įvykstant Bažnyčia turi išeiti. Todėl, Viešpatie, kur mes esame? Dėl šios priežasties aš tikiu, kad Jis leis mums sužinoti. Mes nukreipėme savo veidus, kad atrastume. Dabar, iš pradžių, išsiaiškinkime.

Septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai... tavo šventajam miestui, kad užbaigtų nusižengimą... padarytų galą nuodėmėms, atliktų sutaikymą už neteisybę... įvestų amžiną teisumą... užantspauduotų regėjimą bei pranašystę ir pateptų Švenčiausią.

Tai buvo šešeriopas Gabrieliaus apsilankymo tikslas. Dabar pradėkime nuo pirmojo numerio. Jeigu norite tai pasižymėti, jūs, kurie turite pieštukus. Pirmasis numeris: „Kad užbaigtų nusižengimą.“ Tai yra pirmasis dalykas.

42 Taigi, kad užbaigtų Izraelio nusižengimus, kuris nusižengė prieš Dievą, tai bus nusigrėžimas nuo Jokūbo nuodėmingumo. Taigi, kad tai atrastume atsiverskime Romiečiams, 11-as skyrius Romiečiams ir pradėkime nuo 21-os eilutės iš Romiečiams 11. Dabar prie ko mes prieiname? Nusižengimų užbaigimo. Romiečiams 11:21. Gerai.

Nes jei Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų... (Kuriomis buvo kas? Izraelis) ...žiūrėkis – jis gali ir tavęs nepagailėti (Taigi, aš noriu, kad kai jūs sugrįšite namo, kad perskaitytumėte visą 11-ą skyrių. Aš tiesiog skaitau šitai kad... Pasižymėkite visą 11-ą skyrių ir perskaitykite jį)... *...gali ir tavęs nepagailėti.*

Todėl pamatyk Dievo gerumą... Dievo griežtumą: tiems, kurie griuvo – griežtumas; bet tavęs link – gerumas, jei pasiliksi jo gerume: kitaip tu... būsi iškirstas... (irgi...) būsi iškirstas.

Ir jie taip pat, jei nepasiliks... jei nepasiliks netikėjime, bus įskiepyti; nes Dievas yra pajėgus juos vėl įskiepyti. (Suprantate? Sako, kad bus laikas, kai pagonyms bus iškirsti, o Izraelis vėl sugrįš.)

Nes jei tu buvai iškirstas iš... iš alyvmedžio, kuris yra laukinis prigimtimi... (Pagonys) ...ir buvai įskiepytas prieš prigimtį... (Mes buvome prieš prigimtį, svetimi, be pasigailėjimo, be Dievo, visiškai be jokios vilties; ir Dievas iš Savo malonės suteikė mums šansą, iškirto teisųjį Izraelį dėl nusižengimų ir atstūmė juos į šalį, laukinį, įskiepytas alyvmedis, ir įskiepijo laukinį alyvmedį prieš prigimtį.) ...į gerą alyvmedį, tai kaip dar labiau šitie, kurie yra prigimtinės šakos, bus įskiepyti į savo pačių alyvmedį?

Gerai, skaitykite toliau.

Nes aš nenoriu, broliai, kad jūs būtumėte nežinantys šios paslapties, idant nebūtumėte išmintingi savo pačių pasipūtimais; kad Izraelį yra dalinai ištikęs aklumas... ištikęs aklumas, kol jis pilnuma.

43 Kol Dievas neužbaigs su pagonimis – Izraelis buvo apakintas. Jie pasinėrė į nuodėmę ir nusižengimus prieš Dievą, nes Dievas apakino jų akis tam, kad mes galėtume būti įskiepyti. Ar jūs tai suprantate? Dabar 26-eilutė.

Ir taip bus išgelbėtas visas Izraelis...

Dievas juos sąmoningai apakino dėl jūsų ir manęs. Jie negali matyti, nes Dievas juos apakino. Ir visas Izraelis, tikrasis Izraelis, bus išgelbėtas. Ką pasakė Angelas? Šlovė. „Kad užbaigtų Izraelio nusižengimą. Aš atėjau tau pasakyti, kad ateis laikas, kai Izraelio nusižengimai bus užbaigti.“ Dievas nukirs tą laukinę šaką ir tą atgal įskiepytą – tą tikrąją šaką vėl.

O, kartais tai priverčia mano širdį spurdėti, matant tuos vargšus, menkus žmones iškertamus, nežinančius, kur jie eina ir pagalvojus, kad Dievas iš Savo malonės tai padarė tam, kad aš galėčiau būti išgelbėtas, apakino jų akis nuo jų paties Mesijo, užvėrė jų ausis, kad jie negalėtų Jo girdėti, visgi žiūrėjo tiesiai į Jo stebuklus ir žvelgė tiesiai į Jo stebuklus ir dalykus, kuriuos Jis darė.

46 Mato, manau, 12-ame skyriuje ar 8-ame ar 12-ame skyriuje pasakyta: „Nors Jėzus padarė tiek daug stebuklų, jie vistiek negalėjo patikėti.“ Nes Dievas pasakė: „Jie turi akis ir jie negali matyti, ir ausis ir jie negali girdėti, kad jie nepamatytų savo akimis ir neišgirstų savo ausimis, ir aš jų neatversčiau.“ Bet, kad mes galėtume turėti šansą, Jis užtraukė uždangą prieš Savo Paties vaikų akis, nuvijo Savo Paties vaikus nuo stalo ir atidavė juos Dvasios skurdumui, kad jis galėtų surasti... kad mes galėtume turėti šansą išgyventi – suteikė mums Gyvenimą. (Vėl 26-a eilutė:)

Ir taip bus išgelbėtas visas Izraelis, kaip yra parašyta: „Iš Siono ateis Išvaduotojas ir nukreips bedievybę nuo Jokūbo...“

Taip, Jis vieną dieną ateis prie Siono Kalno. Ant Alyvų kalno jie atpažins Jį ir visas Izraelis sužinos, kad tai yra Jis. Su pagonimis tuomet bus užbaigta. Ta šaka, kuri buvo įskiepyta, Dievas paims jos vaisius, kurie buvo surinkti ir ta laukinė šaka bus...

48 O dabar, nepamirškite iš štai ten skaitydami, Jis pasakė: „Jei tos šaknys buvo šventos, o tos Šaknys buvo šventos Šaknys; taip pat vaisius, kuris išaugo iš tos šventos Šaknies atneš šventą vaisių.“ Ir jeigu ta Šaknis buvo Jėzus Kristus, Kuris yra Dovydo Šaknis ir palikuonis, jei ta Gyvybė buvusi Jame perėjo per žydų kartą ir buvo iš jų iškiršta ir jų akys apakintos, kad mes galėtume matyti – mūsų gyvenimai turės atitikti tą palaimintąją Šaką. O taip, broli. Tai tiesa.

49 Dievas juos iškirto sąmoningai ir apakino jų akis, kad mes galėtume turėti šansą matyti, suteikė mums galimybę; o mes vaikštinėjame lygtai būtume kažin kas. Paulius jiems čia sako: „Žiūrėkis kaip tu tai darai. Žiūrėkis, nes jei Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų, kaip Jis dar turės pasigailėjimo laukinei šakai, kuri jau...“ Taigi, mes vaikščiojame ir sakome: „Aš presbiterijonas,“ „Aš metodistas,“ „Aš baptistas,“ „Aš sekmininkas.“ Dievui tai nieko nereiškia. Jūs turite atgimti iš naujo iš tos Šventosios Dvasios, kuri kilo iš Šaknies. Bet Jis atėjo...

Dabar nepamirškite, Jis nekalba apie pagonis. Aš tiesiog tai čia parodau tam, kad jūs galėtumėte pamatyti vietą, kurioje pagonys turėjo savo šansą. Bet Jis atėjo užbaigti nusižengimą, užbaigti tai.

51 Dabar, jei mes vėl sugrįšime prie Danieliaus ir atrasime, kad Danieliuje mes čia atrandame 24-oje eilutėje... Gerai.

„Kad užbaigtų nusižengimą.“ Kad užbaigtų ką? Kad užbaigtų Izraelio nusižengimą. Kas yra nusižengimas? Tai reiškia eiti prieš kažką. Nusižengti prieš mane, tai padaryti man kažką neteisingo. Nusižengti prieš jus, tai padaryti jums neteisybę. Taip Izraelis padarė neteisybę Dievui. O kas įvyks šioje septyniasdešimtoje savaitėje? Dievas užbaigs Izraelio nusižengimą. „Nusižengimo užbaigimas“ bus nuodėmingumo pašalinimas nuo Jokūbo. Ir po to visas Izraelis atgims iš naujo. Jie visi priims Šventąją Dvasią.

52 Dabar antrasis numeris, užsirašykite tai ant savo lapų. Mes galėtume ties tuo apsisototi ilgam, bet aš nenoriu pradėti apie tai pamokslauti. Tiesiog noriu su jumis pakalbėti, kad jūs galėtumėte iš arti tai pamatyti. Kai mes įsigilinsime į šiuos Septynis Antspaudus, tada mes tiesiog judėsime toliau nagrinėdami bažnyčią per Antspaudus, per rykštes, ir žinosime, kur mes stovime. Gerai.

Antrasis numeris: „Padarytų galą nuodėmėms“. Dabar vėl perskaitykime. Danieliaus. „...kad užbaigtų nusižengimą, (ir) padarytų galą nuodėmėms...“. Tai yra antras Jo atėjimo tikslas. Pirmas yra užbaigti Izraelio nusižengimą ir padaryti galą nuodėmei. Kur Izraelis nusidėjo? Kur jie padarė savo esminę nuodėmę? Kur jie atsiskyrė nuo Dievo?

54 Dabar, įdėmiai klausykite. Atsiverskime Šv. Mato 24. Ir štai kur Izraelis padarė savo lemtingą klaidą. Čia ji padarė savo paskutinę nuodėmę. Ir tai priežastis, dėl kurios ji yra šiandieninėje būklėje. Mato, 27-as skyrius Šv. Mato Evangelijos ir 25-a eilutė, 27-o skyriaus. Pradėkime nuo maždaug 21-os eilutės:

Valdytojas atsakydamas tarė jiems: „Kurį iš tų dviejų norite, kad jums paleisčiau?“ Jie tarė: „Barabą“... (Dabar nepamirškite, tai yra Izraelis.) ...Barabą.

Pilotas jiems sako: „Tad ką man daryti... su Jėzumi, kuris vadinamas Kristumi?“...

(Pasiklausykite jų.) ...Jie visi jam sako: „Tegul jis būna nukryžiuotas“... (Dabar prisiminkite, tai yra jų Mesijas, kuris, Danielius pasakė, kad ateis. Prisimenate šį rytą pamokoje čia, Jis bus nužudytas ne dėl Savęs, ne už kažką, ką Jis padarė.) „Tegul jis būna nukryžiuotas“

Ir valdytojas tarė: „Kodėl, ką pikta jis padarė?“ Bet jie dar daugiau šaukė, sakydami: „Tebūna jis nukryžiuotas“.

Kai Pilotas pamatė, kad nieko negali laimėti, o... tik sukilo sujudimas, jis paėmė vandens ir nusiplovė rankas minios akivaizdoje, sakydamas: „Aš esu nekaltas dėl šio teisingo asmens kraujo – jūs žinokitės“.

Pasiklausykite. Čia yra jų klaida; čia yra jų nuodėmė.

Tada... (atsakė...) tauta atsakydama tarė: „Tebūna jo kraujas ant mūsų ir ant mūsų vaikų“.

56 Štai kur jie tai padarė. Tuo metu Jis dėl jų užbaigė nuodėmę. Kaip Jis galėjo padaryti ką nors kitą kaip ne atleisti jiems, žinodamas, kad Jis turėjo apakinti jų akis, kad mes galėtume įeiti. Tai yra kaip Jo paties vaikai prašantys Jo Kraujo. O jie buvo apakinti ir Jis žinojo, kad jie buvo apakinti. Dėl šios priežasties Jis meldė jiems atleidimo: „Atleisk jiems, Tėve, nes jie nežino, ką jie daro.“ Jie buvo akli. Jie buvo apakinti vardan mūsų. Jie padarė tai savo netikėjime. Bet kai jie vėl Jį pamatys... Amen.

57 Padarys galą nuodėmei. Kas yra nuodėmė? Netikėjimas. Jie netikėjo, kad tai buvo Mesijas. Jie negalėjo pamatyti Jį esant Mesiju, visgi Jis padarė kiekvieną ženklą, kurį Mesijas turėjo padaryti. Bet jie negalėjo to pamatyti. Jie buvo akli.

Todėl, kai jūs matote žmones sakančius: „Aš netikiu Dieviškuoju išgydymu. Aš negaliu to suprasti. Aš negaliu suprasti šio Šventosios Dvasios krikšto,“ – nepykite ant jų; jie yra akli. Jie sako: „Aš negaliu suprasti šios, Jo atėjimo, žinios. Aš negaliu suprasti šio krikšto

Šventąją Dvasia. Aš negaliu suprasti šios gyvatės sėklos. Aš negaliu suprasti šių dalykų.“ Jie yra akli ir to nežino. Tiesiog melskitės už juos. Gerai.

59 Savo netikėjime... Bet kai jie Jį pamatys, kai Jis vėl sugrįš, tai padarys galą jų netikėjimui. O, tai bent. Tiesiog atsiverskime Pradžios 25-ą... 45-ą skyrių ir paimkime to provaizdį. Aš esu užsirašęs kažkur čia... Tai Pradžios 45, jums, kurie darote užrašus. O, kaip aš mylių šią gerą senąją Evangeliją. Gerai. Dabar mes žinome, kur mes esame. Ar jūs mane gerai girdite pastato gale? Pakelkite savo rankas, jei girdite mane. Aš šį įrengimą pritraukiau šiek tiek arčiau.

60 Dabar mes perskaitysime šios Rašto vietos dalį. Aš noriu, kad jūs pasiklausytumėte, jūs, kurie neturite savo Biblijos. Jūs, kurie turite savo Bibliją, atsiverskite Pradžios... Iš pradžių, pradėkime nuo 44-o skyriaus, pradedant 27-a eilute.

Tai Juozapas, o Juozapas buvo tobulas Kristaus provaizdis. Mes tai žinome. Kas iš jūsų tai žino? Savo brolių nekenčiamas, kodėl? Nes jis buvo dvasiškas; jis matė regėjimus, išaiškino sapnus. Jis buvo dvasiškas žmogus savo brolių tarpe ir jie nekentė jo. O jo tėvas jį mylėjo. Toks buvo Jėzus, nekenčiamas denominacinių bažnyčių, bet mylimas Savo Tėvo, Dievo. Kodėl jie Jo nekentė? Nes jis buvo dvasiškas, kadangi...

62 Jie sakė... Jie pasakė, kad jis buvo būrėjas, velnias. Jūs prisimenate, ką Juozapo brolis jam pasakė? „Štai ateina tas sapnuotojas.“ Suprantate? Suprantate, tas pats dalykas. Ir jie pardavė Juozapą už beveik tą pačią kainą, už kurią Judas pardavė Jėzų. Už trisdešimt sidabrinių. Įmetė jį į duobę ir išėjo, ir pasakė savo tėvui, kad kažkas jį užmušė; jis buvo negyvas. Bet jis buvo ištrauktas iš duobės. Kristus buvo įmestas į duobę ir buvo ištrauktas. Ir iš ten jis nuėjo į aukščiausią, pasaulyje ten buvusią vietą. Amen. Juozapas atėjo iki dešinės faraono rankos, ir Jėzus nuėjo prie dešinės Dievo rankos. Jo gundyme prieš Jo išaukštinimą, Jėzus prieš Jam būnant išaukštintam, perėjo gundymą.

63 Na, aš manau, tai buvo Bilis Sandėjus, didis evangelistas pasakė: „Kiekvieniame... kiekvieniame medyje sėdėjo milijonas Angelų tą nukryžiuavimo dieną, sakiusių: 'Tik mostelk Savo ranka mūsų pusėn. Mes pakeisime šią veiksmo sceną čia kita linkme.'“ Bet Jis negalėjo to padaryti.

Kajafas pasakė: „Jis gelbėjo save, kitų jis negali išgelbėti.“ Jis ir nežinojo, kad komentavo tai, kas vyko. Jeigu Jis būtų gelbėjęs Save, Jis negalėjo išgelbėti kitų, todėl Jis atidavė Save, kad išgelbėtų kitus. Suprantate, tokie tam akli... Dabar jie...

65 Tuomet, kai jis buvo ten jo išaukštiniame... ar prieš jo išaukštinimą, jo gundyme... Prisiminkite, Juozapas buvo pasodintas į kalėjimą dėl to, kad jis buvo nekaltas. Romos... ar Izraelitų pareigūnas vardu Potifaras... Potifaras išvyko ir... išvyko į kelionę. Jis turėjo gražią žmoną. Ir jo žmona pakvietė Juozapą ateiti į namus kažką padaryti. Ir ji bandė priversti Juozapą padaryti kažką neteisingo. O jis buvo ištikimas Dievui. Sakau jums, jos visada...

67 Jūs moterys, aš šaukiau ant jūsų, dabar aš jums įrodysiu už minutėlės. Suprantate? Moteris yra silpnesnis indas. Aš žinau, kad negali būti blogo vyro, jei prieš tai nėra blogos moters. Bet vyrai, kurie tai žino, vyrai, kurie tai žinote, jūs esate Dievo sūnus, o pasinaudojate moterimi – gėda jums. Nesvarbu, ką ji daro, ji yra silpnesnis indas. Ir jūs tai žinote. Jeigu ji pradeda elgtis ne kaip dama, paimkite ją už rankos ir pakalbėkite su ja kaip su seserimi. Jūs esate Dievo sūnus. Nedarykite tų piktų dalykų. Pažiūrėkite į Juozapą; jis jums buvo pavyzdys.

68 Ir kai Potifaro žmona, ta graži moteris, gerbiama, aukščiausia – viena iš aukščiausių moterų buvusių toje šalyje, maldavo jį ir įtikinėjo jį, bet jis nusigrėžė... O ji sugavo jį ir bandė apkabindama prispausti prie savęs ir... jis taip staigiai ištrūko, kad nusitraukė apdarą ir pabėgo nuo jos. Taip, pone. O kai jis sugrįžo, jie pasakė apie jį melą, pasakė, kad jis atėjo jos išniekinti ir ji paliko jo... ir jis paliko ten savo apdarą. Ir už tai jis pateko į požeminį kalėjimą. Tačiau požeminiame kalėjime Dievas buvo su juo, nesvarbu, kur jie jį patalpino; jis buvo klestėjimo Sūnaus provaizdis.

Viskas, ką Juozapas darė, klestėjo. Ir kai Jėzus sugrįš Tūkstantmetyje, dėl šios priežasties dykumos pražys kaip rožė. Viskas, ką Jis darys, klestės. Jis yra klestėjimo Sūnus. Kur be patalpintumėte Juozapą – tai buvo palaiminta. Kur tik yra Jėzus, tai palaiminta. Todėl pakvieskite Jį į savo širdį ir būkite palaiminti.

70 Taigi, mes atrandame, kad Juozapas tada buvo pasodintas į kalėjimą. O kalėjime ten buvo du vyrai: vienas iš jų buvo prarastas, o kitas išgelbėtas. Jėzus Savo išbandyme ant kryžiaus, vienas vagis buvo prarastas, o kitas išgelbėtas.

Kai Jis buvo išaukštintas Jis nuėjo prie dešinės Dievo rankos. Kai Juozapas buvo išaukštintas, jis nuėjo prie dešinės faraono rankos ir joks žmogus negalėjo kalbėti su faraonu, iš pradžių nepakalbėjęs su Juozapu, ir negavęs leidimo. Ir kai Juozapas paliko rūmus (O, tai bent.) – kai Juozapas paliko rūmus, skambėjo trimitai ir jo priekyje bėgo vyras sakdamas: „Priklaupkite kelį; Juozapas ateina.“ Amen. Ir kai Jėzus paliks Didenybės dešinę ranką aukštybėje, nuskambės trimitai ir kiekvienas kelis priklaus ir kiekvienas liežuvis išpažins: „Jėzus ateina.“ Žinoma.

Kas tai yra... Ir nepamirškite, kai jis buvo brolių atstumtas, ką jis padarė? Jis gavo pagonę žmoną; jis gavo egiptietę žmoną. Kai Jėzus buvo atskirtas nuo Savo brolių anuomet, žydu, Jis vedė pagonę Nuotaką. Tačiau dabar, po metų, po to, kai vaikai buvo gimę, Efraimas ir Manasas – jis turėjo šeimą.

73 Po to vieną dieną jo broliai atėjo jo aplankyti. Sekite. Mes žinome istoriją kaip jis ten įdėjo tą mažą daiktą, kad parsisų atgal ir elgėsi taip lyg net nebūtų galėjęs kalbėti jų kalba, turėjo vertėją hebrajų kalbai, kai pats buvo hebrajas. Ir jų brolis sugrįžo. Jie jo nepažino. Jis buvo didis kunigaikštis. Ir būtent dabar, Kristus aplanko žydus, gydo jų ligonius ir panašiai, o jie vistiek nežino, Kas Jis yra. Tas Mesijas...

Pradėkime 27-a eilutę 44-o skyriaus:

Ir tavo tarnas, mano tėvas, mums tarė: 'Jūs žinote, kad mano žmona pagimdė ma... man du sūnus; ir... vienas išėjo nuo manęs... (Tai buvo Juozapas, būtent tas, su kuriuo jie kalbėjo.) ...ir aš tariau: „Tikrai jis sudraskytas į gabalus“; ir nuo tada aš jo nebemačiau; jei ir šitą paimsite nuo manęs ir nelaimė jam atsitiks, tai nuvargsite mano žilus plaukus su širdgėla į kapą'.

74 Jie ten turėjo mažąjį Benjaminą, jo mažąjį brolių. Ar žinote, ką simbolizuoja Benjaminas? Šią naują grupę tikrų, dorų žydų, kurie dabar renkasi, kad sudarytų tuos šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, šią... šią rasę, kuri susirenka. Ne šitie „Vol Stryto“ [Angl. k.: "Wall Street" – Vert] sukčiai, ne, ne, tai – tik dar daugiau patrankų mėsos. Tie nėra žydai; tie nėra žydai. Tikrieji žydai yra šitie mažieji Benjaminai susirenkantys iš toli, kurie niekada nėra girdėję Jėzaus Kristaus Žodžio.

75 *Taigi dabar... kai pareisiu pas tavo tarną, mano tėvą... mano tėvą, o su mumis nebus berniuko; kadangi jo gyvybė yra prisirišusi prie berniuko gyvybės.*

Paties Dievo gyvybė yra prisirišusi prie Izraelio. Jis yra su ja susituokęs. (Mes už kelių minučių prie to prieisime, jei Viešpats leis.) Jis yra susituokęs su Izraeliu. Jo Gyvybė yra prisirišusi prie jos lygiai kaip aš esu prisirišęs prie ponios Branham štai ten, mano žmonos, o jūs esate prisirišę prie savo žmonos. Jūsų gyvybė yra į tai įsupta. Ir Dievas yra susituokęs su Izraeliu. Ir kas tai buvo? Jokūbas pasakė: „Mano gyvybė yra įsupta ir prižišta šiame vaike.“

(Aš...) *Tai įvyks, kai tik jis pamatys, kad berniuko nėra su mumis...* (Juozapas ketino sulaukyti berniuką, jūs žinote. Mes žinome istoriją.) *...ir... jis numirs:...* (Jo tėvelis) *...ir tavo tarnai nuvargs tavo tarną, mūsų tėvo, žilus plaukus su sielvartu į kapą.* (Pasiklausykite to maldavimo, kurį Rubenas dabar išsako.)

Nes tavo tarnas tapo užstatu už berniuką (tavo...) mano tėvui, tardamas: 'Jei jo neparvesiu... neparvesiu pas tave, tada aš nešiosiu kaltę savo tėvui visam laikui'.

Todėl dabar, meldžiu tave, leisk savo tarnui pasilikti berniuko vietoje... (O, tai bent. Matote, jis stovi tiesiogiai priešais Juozapą, savo brolių. Tai Juozapas, o jis jo nepažįsta. O, palauk, kol prasidės tas Tūkstantmetis, broli. Ne...) *...berniuko vietoje mano viešpaties vergu;* (Įsiklausykite į jį, išpažįstantį jį esant viešpačiu.) *...o berniukas tegul eina aukštyn su savo broliais.*

Nes kaipgi aš eisiu aukštyn pas savo tėvą, o berniuko nebus su manimi? aš pamatyčiau nelaimę, kuri ištikytų mano tėvą“.

76 Maldavo, atiduodamas savo paties gyvybę. Kaip tie žydai ten stovės su savo iškeltomis rankomis. Sekite. Sekite dabar 45-ą eilutę. Įdėmiai klausykite; nepraleiskite šito.

Tada Juozapas (galėjo...) tada Juozapas nebegalėjo (išreikšti...) susivaldyti akivaizdoje visu prie jo stovinčiųjų... (Broli, tai bus tada, kai nuodėmei bus padarytas galas, netikėjimas bus išsklaidytas.) *...ir jis sušuko: „Liepkite visiems nuo manęs išeiti“.* *Ir niekas nestovėjo prie jo, kol Juozapas davė save atpažinti savo broliams.*

Kas tai yra? Net jo paties žmona sugrįžo į rūmus. O, tai bent, Nuotaka šlovėje, kol Jėzus sugrįžta, mes įsigilinsime į tai čia. Davė save atpažinti...

78 *Ir jis garsiai verkė... (Juozapas daugiau negalėjo to slėpti; jis sušuko.) ...ir girdėjo egiptiečiai ir faraono namai.* (Net pačiuose rūmuose jie girdėjo šaukiantį Juozapą.)

Taigi, tai buvo Kristaus, susitinkančio su žydais, provaizdis. Nes Jis žino, Jis apakino juos, kad mes galėtume turėti šansą. Bet, kai Jis vėl pas juos sugrįš, Izraelio nuodėmė bus pasibaigusi.

Ir Juozapas tarė savo broliams: „Aš esu Juozapas... (Kaip manote Jėzus pasakys: „Aš esu jūsų Mesijas. Aš esu Tas, Kurį jūs nukryžiuote.“) ...ar mano tėvas dar gyvas?“ Ir jo broliai negalėjo jam atsakyti; nes jie sunerimo jo akivaizdoje.

79 O, mes turime čia minutėlei sustoti. Atsiverskime Zacharijo 12-ą skyrių. Atsiverskite su manimi Zacharijo Knygą, 12-ą Zacharijo skyrių. Ir galbūt aš užimu šiek tiek per daug laiko ir pradedu apie tai pamokslauti, bet aš... aš viliuosi, kad taip nėra. Ir aš... aš labai noriu, kad jūs tai suprastumėte.

Zacharijo, atsiverskime 12-ą Zacharijo skyrių ir pažiūrėkime, ką jis dabar pasakys, kai Jis stovi priešais Savo brolius. Zacharijo 12 ir 10-a (Padarys dabar galą nuodėmei. Gerai.) 12-as skyrius ir 10-a eilutė.

81 Atkreipkite dėmesį. Ir dabar jis čia kalba apie likutį. Jeruzalės apgultis, žvėris ir armijos yra patrauktos ir taip toliau. Dabar visi dalykai priėjo pabaigą. Tai yra beveik Tūkstantmetis, turi prasidėti Tūkstantmetis dabar pat.

Ir ant Dovydo namų bei ant Jeruzalės gyventojų išliesiu dvasią... (Ka?) ...malonės... (Amen. Nuostabi malonė) ...ant namų... Jeruzalės gyventojų... (Švento Danieliaus miesto)... malonės ir maldavimų dvasią; ir jie žvelgs į mane, kurį jie perdūrė; ir apraudos jį, kaip aprauda vienintelį sūnų, ir bus kartybėje dėl jo, kaip būna kartybėje dėl savo pirmagimio.

82 Pasiklausykite. Koks ten bus gedulas, kai Jis atsistos ten atidengdamas Save jiems, kaip tai padarė Juozapas. Pasiklausykite.

Tą dieną bus toks didis gedulas Jeruzalėje, kaip gedulas... (Aš negaliu išstarti to pavadinimo: H-a-d-a-d-r-i-m-o-n-o...) ...Hadadrimono... Megidono lygumoje.

Ir šalis raudos, kiekviena šeima atskirai: Dovydo namų šeima atskirai ir jų žmonos atskirai; Natano namų šeima atskirai ir jų žmonos atskirai;

Levio namų šeima atskirai... ir jų žmonos atskirai; Šimio šeima atskirai ir jų žmonos atskirai; visos likusios šeimos, kiekviena šeima... atskirai ir jų žmonos atskirai.

Jie bus tokie dėl savęs susigėdę, kai ten stovės ir matys būtent Tą, kurį jie nukryžiuo vakare, stovintį ten, jų pačių brangujį Juozapą. Ten bus toks gedulas, jie sakys: „Kas tai per Tavo žaizdos?“

Jis atsakys: „Jos iš Mano draugų namų“. Suprantate, ką turiu omenyje? Kad padarytų galą nuodėmei, netikėjimo. Štai dėl ko Jis ateina.

85 Šiais septyniasdešimtais Danieliaus metais – septyniasdešimtą savaitę, tiksliau, ateina padaryti galą nuodėmei, atitraukti ją. Jūs dabar suprantate? Ką iš pradžių? Užbaigti nusižengimą, padaryti galą nuodėmei. Trečiasis numeris: Atlikti sutaikymą už neteisybę – jums, kurie tai užsirašote.

Ir aš turėjau apie šešias kitas Rašto vietas apie tai, bet aš jas praleisiu, nes yra karšta. Mes nenorime užimti per daug laiko. Aš noriu įsigilinti į tai kaip tik galiu labiau, bet nenoriu jūsų per ilgai užlaikyti. Gerai.

86 Atlikti sutaikymą už neteisybę. „Neteisybė“ reiškia „neteisybės darymą“, ką jie padarė prie kryžiaus. Jis atliko sutaikymą, bet jis nebus jiems skirtas. Tai nebuvo jiems skirta, kodėl? Nes jie buvo apakinti ir negalėjo to pamatyti. O kodėl jie akli? Jūs pasakysite: „Na, galbūt šiandien dėl to, kad aš esu aklas...“ Jūs esate akli savo noru. Jie buvo akli, nes Dievas juos apakino, bet jūs esate akli, nes jūs esate akli savo noru. Jums nėra sutaikymo. „Jeigu jūs netikite, kad Aš esu Jis, – pasakė Jėzus, – jūs mirsite savo nuodėmėse.“ Teisingai.

87 Dabar atsiverskime vėl Zacharijo 13-ą skyrių. Taigi, pasiklausykite čia. Atliktų sutaikymą... Taigi, kur tai yra... Aš ieškojau kažko čia, kad tai išgirstų, bet galbūt... Viešpats tai suteiks kitu būdu.

Tą dieną bus... tą dieną...

Čia yra daktaro Skofildo pastabos... ar jo paragrafų antraštės, „Likutis, atgailavęs likutis nukreiptas į kryžių.“ Kad atliktų sutaikymą už neteisybę. „Neteisybė“ reiškia „kažkas, ką jūs padarėte neteisingai, kai žinojote, kad jums nederėjo to padaryti.“ „Jei paisyčiau neteisybę savo širdyje, tai Dievas manęs neišgirstų.“

90 Taigi, Zacharijo 13-as skyrius, pradėkime nuo 1-os... nuo 1-os eilutės:

Tą dieną bus šaltinis atsivėręs Dovydo namams ir Jeruzalės gyventojams dėl nuodėmės ir dėl nešvarumo.

Ten bus atverti namai. Skaitykime toliau... mes tiesiog galėtume skaityti toliau. Aš noriu, kad jūs pasižymėtumėte, kad tai perskaitytumėte. O dabar, aš čia esu pasižymėjęs pradėti nuo 6-os eilutės ir skaityti iki 10-os. Gerai, perskaitykime dabar ir pažiūrėkime – skaitykime iki 9-os, tiksliau.

Ir jam sakys: 'Kas tai per žaizdos tavo rankose?' Tada jis atsakys, tos... kuriomis aš... buvau... (Pažiūrėkime) ...Tada jis atsakys: 'Tos, kuriomis buvau sužeistas savo draugu namuose'.

Kalavijau, pabusk prieš mano ganytoją, prieš mano bendrą, – sako kariuomenių VIEŠPATS; – kirsk ganytojui, ir avys išsisklaidys; ir aš nukreipsiu savo ranką prieš mažuosius.

92 Taigi, Jėzus citavo tą Rašto vietą. Suprantate? „Kirsk ganytojui, ir avys išsisklaidys.“ Tačiau atkreipkite dėmesį į kitą paragrafą. Jis iš to pacitavo tik tą dalį. Bet pažiūrėkite, kas yra sakoma kitame sakinyje, kitoje to dalyje: „Ir Aš nukreipsiu savo ranką prieš mažuosius.“ Ką? Benjamino grupę, kuri dabar ateina. „Aš nukreipsiu savo ranką prieš mažuosius.“

Kirs ganytojui... Izraeliui, iš pradžių Izraelis kirto ganytojui, išskleidė avis po visą pasaulį, bet Dievas pasakė: „Aš nukreipsiu savo ranką, kad paimčiau tuos mažuosius paskutiniosiomis dienomis.“ Kada? Kai sutaukymas už neteisybę bus atliktas. Izraelis bus išgelbėtas, kiekvienas iš jų.

94 Atsiverskime Izaiją, 66-ą Izaijo skyrių ir greitai perskaitykime ir pažiūrėkime, ką Dievas sako apie Izraelio išgelbėjimą, kiek tai truks laiko išgelbėti Izraelį. Pažiūrėkite, kaip tai greitai įvyks. Izaijo 66-ame skyriuje ir 8-oje eilutėje, jeigu norite perskaityti viską, gerai.

Kas girdėjo tokį dalyką? kas matė tokių dalykų? Ar žemė pagimdo per vieną dieną... per vieną dieną... Nes kai tik skausmai suėmė Sioną, jis pagimdė savo vaikus.

Nes kai tik Sionas pamatė, kad tai buvo jų Mesijas, jis atgimė iš naujo per vieną dieną. Atlikti sutaukinimą už nuodėmes ir atlikti sutaukinimą už neteisybę, netyrumą. O, tai bent. Jie darė tai, kas buvo pikta, tai, kas buvo neteisinga. Sutaikymas buvo atliktas dėl jų neteisybės.

96 Ketvirtasis numeris: įvesti amžiną teisumą. Tai yra ketvirtas dalykas, dėl kurio jis atėjo, ketvirtas, ką jis atėjo padaryti. Kad... Kad įvestų amžiną teisumą, padarytų galą nuodėmei, sutaukymas, ir įvestų amžiną teisumą. Kai Izraelio nusižengimai pasiekė galą... Kai Izraelio nusižengimai...

Taigi, mes ketiname... Aš noriu, kad jūs tai suprastumėte, nes kai mes parodysime tą moterį ir išvaromą slibiną, jūs vėl sugrįšite būtent prie šios, tos pačios Rašto vietos. Įsitinkite, kad tai pasižymėjote. Kai Izraelio nusižengimas pasieks galą, šėtonas, kuris yra jų kaltintojas ir mūsų kaltintojas, šėtonas bus uždarytas bedugnėje duobėje. Kas tada? Tada įves amžiną teisumą, kažką, kas negali pasibaigti. Viskas dėl to, kad su neteisumu bus užbaigta.

98 Atsiverskime Apreiškimo 20-ą skyrių, 13-a eilutė tik trumpam, ir perskaitykime čia tik minutėlę. Apreiškimo 20 ir 13... Ne, prašau atleiskite, tai Apreiškimo... nuo 1-os iki 3-čios. Aš nepastebėjau to mažo ženklų tarp jų. Mano prakaitas teka man į akis. Apreiškimo 20-as skyrius, ir pažiūrėkime.

Ir mačiau angelą, nužengiantį iš dangaus, turintį bedugnės duobės raktą ir didžiulę grandinę savo rankoje.

...jis čiupo slibiną, tą seną gyvatę, kuri yra Velnias ir Šėtonas, ir surišo jį tūkstančiui metų, ir įmetė jį į bedugnę duobę, ir jį užrakino, ir užantspaudavo viršum jo, kad jis nebeklaidintų tautų, kol išsipildys tūkstantis metų; o po to jis turės būti trumpam laikotarpiui paleistas.

Įkurtų amžiną... įvestų amžiną teisumą. Šėtonas bedugnėje duobėje... Ir kai Jis tai padarys ir uždarys velnią, kuris suvedžiojo žmones...

100 Dabar atsiverskime Habakuko 2-ą skyrių, Habakuko 2-as skyrius. Ir dabar mes pamatysime, kodėl Jis uždarė šią senąją gyvatę ir kodėl tai buvo padaryta, ir kas įvyks iš karto po to, kai jis yra uždaromas. Man tai patinka, o jums? Tai... tai... tai suteikia mums

pažinimą apie kažką. Habakuko... Habakuko 2-as skyrius ir 14-a eilutė, aš manau, kad taip, aš noriu perskaityti. Kai tai įvyks... Sekite.

Nes žemė bus pripildyta VIEŠPATIES šlovės pažinimo, kaip kad vandenys uždengia jūrą.

O-o-o, tai bent, oho. Kitais žodžiais tariant, kai prieš buvo atsikratyta, nuodėmei atėjo galas, prasidėjo amžino teismo įvedimas, šėtonas yra uždarytas bedugnėje duobėje, ir Viešpaties pažinimas uždengia žemę kaip vandenys uždengia jūrą. Amen. Šlovė Dievui. Tai artėja, broli; tai artėja. Moterys bus damomis, o vyrai bus džentelmenai. Amen.

*Kai Viešpaties pažinimas pripildys žemę ir jūrą, ir dangų,
ir, o, mano širdis dejuoja, šaukiasi tos, švelnaus išlaisvinimo, dienos,
Kai mūsų Viešpats Jėzus vėl sugrįš į žemę. (Amen.)*

Gerai. Taigi, tuomet bus Tūkstantmetis. Štai kada Tūkstantmetis... kai turės būti pastatytas miestas. Ketvirta. Aš turėjau dar apie šešias Rašto vietas, bet mes paskubėsime. Taigi, kai mes vėl susirinksime, aš sugrįšiu prie šių kitų Rašto vietų, bet kad jūs suprastumėte bendrą mintį.

103 Penktasis numeris: Užantspauduotų regėjimą bei pranašystę. Angelas ateina užantspauduoti regėjimą ir pranašystę.

Aš... aš nenoriu to sakyti, bet vienas žymus rašytojas (apie kurį skaičiau kažkurią dieną), jeigu jis nebūtų to supainiojęs... Jis pasakė: „Kas tai buvo...“.

Dabar tiesiog parodo kaip kvaila... O, atleiskite man. Aš neturiu to omenyje; Aš tikrai neturėjau. Ne. Žmogus be patepimo. Suprantate?

Žmogus pasakė: „Suprantate, čia tie regėjimai ir pranašystės visada buvo leidžiamos žydų bažnyčiai.“ Ir pasakė: „Nuo Danieliaus laiko ir toliau, kai Danielius atėjo, tai reikė, kad jie daugiau neturės regėjimų ar daugiau pranašysčių.“ Pasakė, kad visi šie dalykai šiandien, jie kalba apie regėjimų matymą ir pranašavimą, visa tai buvo iš velnio, nėra tokio dalyko kaip regėjimai ir pranašystės.

Broli, po Danieliaus buvo daugybė pranašų. Ir buvo Jonas Krikštytojas; buvo Jėzus Kristus; buvo pranašai iki Naujojo Testamento. Buvo regėjimai; buvo Angelai.

Kaip apskritai žmogus gali taip sakyti. Tačiau suprantate, tai yra daroma turint savanaudišką motyvą... bandant kažką įpiršti žmonėms, kad padaryti iš to nedidelę bažnytinę doktriną, kad nedidelis nereikšmingas dalykas žmonėms taptų realybe. O jei žmonės neturi Šventosios Dvasios, jie bus per tai apgauti.

104 Taigi, nepriimkite to, ką pasakė kažkoks žmogus. Taigi, nėra Rašto vietos to įrodymui. Tad kaip aš galiu tai priimti? Na, atraskime, kas iš tiesų yra užantspaudavimas. Sekite. Jis atėjo to padaryti, užantspauduoti regėjimą ir pranašystę.

Dabar tiesiog vėl atsiverskime Danieliaus Knygą ties vieta, kurioje buvome. Danieliaus Knygoje mes atrasime būtent tai, kas ten yra pasakyta. Taigi, atsiverskime 12-ą Danieliaus skyrių. Dabar mums atsiverčiant Danieliaus 12... Taigi, mes galėtume pradėti ir skaityti nuo...

Kai jūs sugrįšite namo aš noriu, kad jūs pradėtume skaityti nuo 1-os eilutės ir toliau. Perskaitykime nuo 1-os eilutės iki 4-os.

Ir tuo metu stosis Mykolas, didysis kunigaikštis, kuris užstoja tavo tautos vaikus;... (Taigi, tai yra paskutiniu metu.) ...ir bus toks vargo laikas, kokio nėra buvę nuo tada... (Tai yra tada, kai antikristas, Pirmojo Antspaudo raitelis išjoja, kai yra jo metas.) ...kai buvo tauta, iki to metu... (Ne tuo metu, kai Titas užėmė Jeruzalės sienas. Tai buvo tik vienoje vietoje. Stebėkite kai šis antikristas, tas kunigaikštis turėjo ateiti, stebėkite, kai jis pasirodys.) ...ir tuo metu tavo tauta bus išgelbėta, kiekvienas, kuris bus rastas įrašytas knygoje... (Aleliuja. Tavo tauta, Izraelis, bus įrašytas knygoje.)

Ir daugelis iš miegančių žemės dulkėse pabus: vieni amžinam gyvenimui, o kiti gėdai ir amžinai paniekai.

106 Kaip apskritai tai galėjo būti tada, kai Titas užėmė Jeruzalės sienas? Kaip tai galėjo būti? To negalėjo būti. Suprantate, jis kalba apie paskutinįjį laiką prisikėlimo metu. Ar tai tiesa? Dabar:

O išmintingieji spindės kaip tvirtumos švytėjimas; o kurie nukreipė... nukreipė daugelį į teisumą, – kaip žvaigždės per amžių amžius.

(Pasiklausykite. Štai tai yra čia, tikrasis užantspaudavimas.)

Bet tu, o Danieliau, uždaryk tuos žodžius ir užantspauduok knygą iki pabaigos laiko...

107 Kas tai? O, aleliuja. Ar jūs matote tai, klase? Šis Jėzaus Kristaus apreiškimas ir Jo jėgos, Jo atėjimo, pabaigos laiko, buvo užantspauduotas iki šio laiko. Štai ką Jis atėjo padaryti. Tai yra paslėpta nuo mokslo žmonių. Akivaizdu kodėl to užantspaudavimą jie nori priskirti labai toli tiems pranašams ir viską praeičiai. Tai vandens nesulaikys. Bet regėjimas – šis regėjimas buvo užantspauduotas iki čia pat, ir čia aš sudedu savo tikėjimą, kad Dievas apreikš tas septyniasdešimt savaičių. Amen. „Užantspauduok tai, – pasakė jis, – iki pabaigos laiko. Uždaryk tuos žodžius ir užantspauduok knygą iki pabaigos laiko.“

108 Ką jis padarė? Kad užantspauduotų regėjimą ir pranašystę. Danielius išpranašavo šiuos dalykus. Jis buvo matęs tai regėjime, o Angelas nužengė užantspauduoti regėjimą ir užantspauduoti pranašystę; jie gali tai perskaityti, bet negali suprasti to iki pabaigos laiko. Pabaigos laikas, kas yra pabaigos laikas? Septyniasdešimtos savaitės pabaiga, kai tas kunigaikštis, antikristas, bus apreikštas, šiuo laiku, darydamas save Dievu. Iš kur mes žinome, kad tai yra užantspauduota iki to laiko? Praėjome per Danieliaus... Tai paskutinis Danieliaus skyrius.

109 Sesuo Simpson šią popietę man pasakė, ji pasakė: „Broli branhamai, aš perskaičiau visą Danieliaus Knygą. Aš... aš kai pabaigiau nesužinojau daugiau nei iš pradžių žinojau.“ Štai taip, sese Simpson, jeigu jūs esate čia šį vakarą. Aš manau, kad matau ją sėdinčią štai ten. Aš nieko nepasakiau būnant toje gyvenamoje priekaboje. Aš susilaikiau, nes pamaniau, kad galbūt aš prie to prieisiu. Bet regėjimas, kurį pamatė Danielius ten prie upės, buvo užantspauduotas iki pabaigos laiko. Tai... Leiskite man tiesiog tai čia perskaityti. Suprantate?

Bet tu, o Danieliau, uždaryk tuos žodžius ir užantspauduok knygą iki pabaigos laiko; daugelis lakstys ten ir atgal, ir pažinimas padidės“.

Tada aš, Danielius, žiūrėjau, ir štai stovėjo... du... vienas ant šito upės kranto... o kitas ant ano... upės kranto.

Ir vienas sakė linu vilkinčiam vyrui, esančiam ant upės vandenu: „Kiek dar ilgai iki šitų nuostabų galo?“ (Dabar pasiklausykite.)

Ir išgirdau linu apsivilkusį vyrą, esantį ant upės vandenu, kai jis pakėlė savo dešinę ir savo kairę į dangų ir prisiekė amžinai gyvenančiuoju, kad tai bus laiką, laikus ir pusę laiko;...

(Dabar mes priename būtent... būtent tiksliai.) *...laiką, laikus ir pusę laiko...* (Taigi, sekite, kai mes įsigilinsime į Septyniasdešimt Danieliaus savaitių, kaip tai pasirodys. Tai yra tada, kai paslaptys turės būti apreikštos. Gerai.) *...laiką, laikus ir pusę laiko...* („jis“ asmeninis įvardis dabar, antikristas,) *...ir... kai jis užbaigs... užbaigs žlugdyti šventosios tautos jėgą...* (Tai yra tada, kai jis nutraukia savo sandorą savaitės viduryje.) *...tada visi šie dalykai bus užbaigti.* (Amen.)

Ir aš girdėjau, bet nesupratau; tada tariau: „O... mano Viešpatie, koks bus šių dalykų galas?“ Ir jis tarė: „Eik savo keliu, Danieliau; nes tie žodžiai yra uždaryti ir užantspauduoti iki pabaigos... [Susirinkusieji sako: „Laiko“ – Red.] (O, nepamirškite to.) ...iki pabaigos laiko. Daugelis bus apvalyti, išbalinti ir išmėginti; bet nedorėliai elgsis nedorai; ir nei vienas nedorėlis nesupras; bet išmintingieji supras.

110 Pabaigos laiko Žinia tai apreikš, paskutinysis bažnyčios periodas. Šlovė. Ak! Štai taip. O, tai bent. Apie tai pagalvojus, tai priverčia mane drebėti. Paslaptis, dalykai prieš kuriuos bažnytinis pasaulis mirksi akimis ir pasako: „Tai nesąmonė.“ Paslaptis to, Kas buvo Jėzus Kristus – ne trečiasis asmuo, ne antrasis asmuo, ne trečiasis asmuo, bet Pats Dievo Asmuo, visos kitos šios Dievo paslaptys bus apreikštos, nes tai yra parašyta čia šioje Knygoje, ir bus apreikšta paskutiniojo laiko kartai. Jie daugiau negali to pamatyti seminaruose, mokyklose ir denominacijose, lygiai kaip žydai negalėjo pamatyti, kad Jėzus buvo Mesijas. Akivaizdu, kodėl jie stengiasi galvoti, kad jūs esate išprotėję. Akivaizdu kodėl jie galvoja, kad esate kvaili. Akivaizdu kodėl jie negali suvokti, kodėl jūs su jais kartu nekudakuojate. Nes už to slypi jėga ir regėjimas, Dievo Žodis, kuris buvo apreikštas, kad įvestų Bažnyčią į tvarką dėl paėmimo ir sugrįžimo namo. Taip, daugelis lakstys ten ir atgal, ir pažinimas padidės. Neabejotinai.

111 Taigi, koks kitas dalykas taps žinomas? Pažiūrėkite šiandien į bažnyčias. Štai. Aš viliuosi, kad tai jūsų neižeis, bet aš turiu tai pasakyti. Padarys...

Tą dieną iškils antikristas. Dabar, nepamirškite, kai mes įsigilinsime į Antspaudus, tas antikristas joja būtent tuose Antspauduose. Danielius apie tai kalbėjo čia, Kunigaikštis, kuris ateis. Jis bus nužudytas, Jėzus bus, kad atliktų sutaikymą dėl žmonių. Bet tas kunigaikštis, kuris turėjo iškilti, kuris padarys, kad bjaurastis sukels nusiaubimą, tai buvo Roma per Titą. O šį kartą, tai kunigaikštis ateisiantis iš Romos, kuris tai padarys. Ir jis bus apreikštas paskutiniomis dienomis (Dabar, pasiklausykite.) ...darys save Dievu, kaip šventoji Dvasia mus įspėjo Antrame Tesalonikiečiams 2–ame... Tiesiog atsiverskime tai – Antras Tesalonikiečiams ir tuomet jūs turėsite ne mano žodį, bet Dievo Žodį: Antras

Tesalonikiečiams 2-as skyrius ir 12-a eilutė. Pažiūrėkime: Antras Tesalonikiečiams 2-as skyrius ir 12-a eilutė. Pažiūrėkime. Pradėkime aukščiau tos, 7-a eilutė.

Nes neteisybės paslaptis jau veikia... (Tai sako Paulius per Šventąją Dvasią.) *...tik... tik tas, kuris dabar sulaiko, dar sulaikys, kol bus patrauktas...* (Kas yra „Tas“ šioje vietoje, ar kas nors žino? Šventoji Dvasia, Tas, kuris sulaiko.)

Ir kai... tada bus apreikštas tas Nedorėlis... (Kada? Būtent tuo laiku, kai Šventoji Dvasia yra patraukiama, kas turėtų įvykti dabar pat. Kodėl Ji pasitraukia? Paima Bažnyčią su Savimi.)... *apreikštas...* (Paulius kalba būdamas įkvėpime.) *...kurį Viešpats užmuš savo burnos dvasia ir sunaikins savo atėjimo spindesiu...* (Piktąjį, žinoma.)

...būtent tą, kurio atėjimas yra pagal Šėtono veikimą su visokia jėga ir ženklais, ir melagingais stebuklais... („Mes esame didingiausia bažnyčia.“ „Mes turime tą, mes turime aną. Visi jūs, susivienykite kartu.“ Suprantate? „Mes esame didingiausi.“) *...melagingais stebuklais,*

ir su visokia neteisumo apgavyste tuose, kurie žūsta; nes jie nepriėmė tiesos mellės, kad būtų išgelbėti.

Ir todėl Dievas pasiųs jiems stiprų paklydimą, kad jie tikėtų melu... tikėtų melu, kad būtų pasmerkti visi, kurie netikėjo tiesa, bet mėgo neteisumą.

Ar jūs tai suprantate? O, tai bent. Taigi, Paulius kalba... Laikas, kai Dievo Antspaudas tampa žinomas, Jo Dvasia, Jo Vardas, Jo malonė, visos šios kitos didingos paslaptys, kurios dabar pasirodo, planas Jo Bažnyčiai patekti į paėmimą, Šventosios Dvasios išliejimas tai padarė. Tai yra tai, ką Jis padarė paskutiniuosiomis dienomis.

115 Taigi, pažiūrėkime. Ar mes turime laiko šitam paskutiniam? Šešta: pateptų Švenčiausią. O, tai bent. Štai vienas. Kokį paskutinį dalyką Jis turėjo padaryti? Taigi, atsiverskime vėl Danielių, atraskime viską, ką Jis turės čia padaryti.

Septyniasdešimt savaitių... (Kas turės būti padaryta šituo laiku? Gerai.) *...skirta tavo tautai ir... tavo šventajam miestui, kad užbaigtų nusižengimą...* (tautos nusižengimus) *...padarytų galą nuodėmėms...* (dėl žmonių) *...atliktų sutaikymą už (jų) neteisybę, įvestų amžiną teisumą...* (dėl žydų) *...užantspauduotų regėjimą bei pranašystę...* (iki pabaigos laiko) *...ir pateptų Švenčiausią.*

Tai yra šešeriopa Jo atėjimo priežastis.

116 Taigi, kad pateptų Švenčiausią. Taigi, daugeliui iš jūsų mokytojų minutėlę tai gali pasirodyti keista, bet aš... tiesiog palūškėkite minutėlę. Pažiūrėkime, kas iš to išeis. Tai yra patepimas, ne žmogaus... Jėzus jau yra pateptas. Ar tai tiesa? Apaštalų Darbų Knygoje pasakyta, kad Dievas patepė Jėzų Šventąją Dvasia ir Jis ėjo darydamas gera, ir gydymas ligonius, ir taip toliau. Jėzaus jau yra... Jis yra Mesijas. O „Mesijas“ reiškia „pateptasis“. Ar tai tiesa? Bet čia, pabaigos laiku Jis turi patepti Švenčiausią. Kas yra Švenčiausias? Kaip aš tai suprantu, o tai, aš manau, galiu įrodyti pagal Raštą, patepti Švenčiausią – tai bus Padangtė, kuri bus naudojama Tūkstantmečio laiku (Dabar pasiklausykite ir suprasite, kodėl aš taip sakau), aprašyta Ezekielio... 4-as skyrius... ne, turiu omenyje, 43-ias skyrius, 1-a ir 6-a eilutė. Sugrįžkime prie Ezekielio ir atraskime kaip jis pavaizduoja Tūkstantmetį, kaip jie pateps... Ezekielio 43 ir dabar tiesiog šiek tiek čia paskaitykime ir pažiūrėkime, ką Jis ketina padaryti šiame Tūkstantmetyje, patepa... Ezekielio

43 (Gerai.) ir dabar pradėkime nuo 1-os iki 6-os eilutės. Jūs galėsite perskaityti viską, po to, kai sugrįšite namo, žinoma, jūs, kurie tai pasižymite, Ezekielio 43.

Po to...

119 Dabar sekite. Šventyklos aprašymas, kuri turės būti pastatyta Tūkstantmetyje. Taigi, kiekvienas, kiekvienas skaitytojas žino, kad nuo 40-o Ezekielio skyriaus iki apie 44-o – yra ne kas kitas, bet Tūkstantmetis. Žemėje išskyla Šventykla (visi tai žino. Suprantate?), kai Viešpaties šlovė ją pripildo ir taip toliau. Taigi, mes ketiname tik apibūdinti šventyklą iš 43-io skyriaus ir nuo 1-os iki 6-os eilutės.

Po to jis nuvedė mane prie vartų, būtent vartų, nukreiptų į rytus; ir štai Izraelio Dievo šlovė atėjo nuo rytų kelio; ir jo balsas buvo kaip daugybės vandenų ūžimas; ir žemė spindėjo nuo jo šlovės.

Tai buvo pagal vaizdą to regėjimo, kurį mačiau, būtent pagal regėjimą, kurį mačiau, kai atėjau miesto sunaikinti; ir tie regėjimai buvo kaip regėjimas, kurį mačiau prie Kebaro upės; ir aš parpuoliau veidu į žemę.

Ir VIEŠPATIES šlovė įėjo į namus vartų keliu, kurių priekis nukreiptas į rytus.

Taigi dvasia mane pakėlė ir nunešė į vidinį kiemą; ir štai VIEŠPATIES šlovė pripildė namus.

Ir išgirdau jį kalbantį man iš namų; tas vyras stovėjo šalia manęs.

120 Patepė... patepė tą Šventyklą Tūkstantmečio karaliavimui. Dabar Kunigų... Dabar pastebėkite, kaip ji buvo pašvęsta Kunigų [knygoje – Vert.]. Taigi, jei mes atsiversime Kunigų, mes atrasime, kad Mozė patepė šventyklą. Tiesiog atsiverskime, kol ties tuo esame. Mes dar turime tam laiko. Atsiverskime Kunigų ir atraskime, kai Mozė patepė šventyklą, Kunigų 8-as skyrius.

O, man tiesiog patinka gretinti šias Rašto vietas vieną su kita. Ar jums tai patinka? Ir tuomet jūs... jūs tiesiog įgyjate... supratimą apie tai... ko mes laukiame ir, ką mes darome. Taigi, visi jūs suvokiate, kad mes dabar tiesiog naudojames Raštu ir po to jame...

122 Taigi, 8-as Kunigų skyrius ir aš turiu čia pasižymėjęs 10-ą eilutę. Pasižymėkite Kunigų 8 ir 10. Pažiūrėkime.

Ir Mozė ėmė patepimo aliejų (ir išliejo patepimo aliejų), patepė padangtę bei viską, kas buvo joje, ir juos pašventė.

Ir septynis kartus šlakstė jį ant aukuro ir patepė aukurą bei visus jo įrankius, tiek praustuve, tiek jos koją, kad... kad juos pašvęstų. Ir jis užpylė... patepimo aliejaus ant Aarono galvos ir jį patepė, kad jį pašvęstų.

Mozė dykumoje pašventino ar patepė garbinimo padangtę dėl Izraelio vaikų, kai jie buvo kelionėje... Ji buvo patepta.

124 Dabar, Antroje Kronikų, atsiverskite, ir mes pamatysime pašventimą, kai Šventoji Dvasia užėmė Savo vietą padangtėje, ir dabar žiūrėkite, kas įvyko. Antroje Kronikų 5-as skyrius ir pradėkime nuo 13-os eilutės: Antra Kronikų, 5-as skyrius ir pradėkime nuo 13-os eilutės:

Ivyko, kai trimitininkai ir giedotojai buvo kaip vienas, kad išleistų vieną garsą, kad būtų išgirsti giriant ir dėkojant VIEŠPAČIUI; ir kai jie pakėlė savo balsus su trimitais, cimbolais ir kitais muzikiniais instrumentais ir gyrė VIEŠPATĮ, sakydami: „Nes jis yra geras, nes jo gailėstingumas išlieka per amžius“; tuomet namai, būtent VIEŠPATIES namai, buvo pripildyti debesies; taip, kad kunigai dėl debesies negalėjo stovėti, kad tarnautų; nes VIEŠPATIES šlovė pripildė Dievo namus.

Dievas įėjo į šventovę, kuri turėjo būti patepta ir buvo atiduota Jam, kad žmonės ateitų garbinti. Taigi, ne kad pateptų šventą vietą, bet kad pateptų pačią švenčiausią vietą... Ir mes pastebime, kad Naujoji Jeruzalė yra pati švenčiausia vieta, ir patepimas bus ant Naujosios Jeruzalės, kuri nužengia iš Dievo danguje, pasiruošusi kaip nuotaka pasipuošusi savo vyrui. Patepimas bus ant jų.

126 Taigi, kai Zerubabelis pašventė savo šventyklą po to, kai ji buvo pastatyta, ji nebuvo dar kartą patepta, nes ji jau buvo patepta anksčiau, ir buvo sugriauta ar buvo tik vėl duoti nurodymai. Sunaikinimas ją... ją išliko. Buvo vėl duoti nurodymai ir ji išliko, todėl ten daugiau nebuvo jos patepimo. Kai ji buvo vieną kartą patepta, tai tęsėsi ištisai, ir tai tebesitęsia iki pat šio laiko. Bet, kai Dievas įkurs Tūkstantmečio Padangtę, Jis pateps Švenčiausią, ne šventą, bet Švenčiausią. Tačiau, kai Karalius užims Savo sostą vienam tūkstančiui metų... Šlovė, tuomet Ji bus pasibaigusi. Švenčiausio patepimas bus paskutinis įvyksiantis dalykas.

127 Kai Padangtė bus iškilusi, prisikėlimas įvykęs, žydai sugrįžę, Kristus ir Jo Nuotaka atėję, žydai, šimtas ir keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra užantspauduoti, Tūkstantmetis įvykęs, ten bus patepimas, kai bus patepta Švenčiausia Vieta, Šventoji, Šventų Švenčiausioji ir Švenčiausias, kai... Švenčiausia vieta yra šventovė, kurioje Dievas gyveno tarp Cherubų, ir tuo metu Kristus sėdės su patepimu Švenčiausioje Vietoje. Ir ten jiems nereikės saulės, nes Avinėlis Miesto viduryje bus Šviesa. Saulė niekada nenusileis tame Mieste, kaip senasis dėdė Džimas anksčiau sakydavo. Ir ji niekada nenusileis, nes Kristus bus ta Šviesa, Pateptasis. O Karalius ateis ir užims Savo sostą vienam tūkstančiui metų karaliauti.

128 Jeremijo 3:12-18 įskaitytinai, perskaitykime tai. Jeremijo 18-ame skyriuje, aš manau. Taip. Ne, 12-as skyrius, atleiskite man, 12-as Jeremijo skyrius ir pradėkime nuo... Jeremijo 3, atleiskite man. Jeremijo 3, aš užsirašiau čia, kur... Kol nagrinėjau Šventoji Dvasia vedė mane iš vietos į vietą, aš tiesiog greitai pasižymėjau, geriausiai kaip galėjau. Jeremijo 3 ir tuomet 12-18 įskaitytinai. Perskaitykime tai:

Eik ir skelbk šituos žodžius šiaurės link ir tark: 'Sugrįžk, atsimetėle, Izraeli, – sako VIEŠPATS; – ir aš jūsų neištiksiu... neištiksiu savo pykčiu; nes aš esu gailėstingas, – sako VIEŠPATS, – aš nelaikysiu pykčio amžinai.

Tik pripažink savo neteisybę, kad prieš VIEŠPATĮ, savo Dievą, nusižengei ir išbarstei savo kelius svetimiesiems po kiekvienu žaliuojančiu medžiu... (Štai kodėl jie išsibarstę nuo rytų, vakaruose, kiekvienoje šalyje. Suprantate?) ...ir jūs nepaklusote (balsui) mano balsui, – sako VIEŠPATS.

Sugrįžkite... (Pasiklausykite to.) Sugrįžkite, atsimetę vaikai, – sako VIEŠPATS, – nes aš esu ... (v-e-d-ę-s) ...aš esu jus vedęs... („Jų akys buvo apakintos, nes aš suteikiau pagonims galimybę, bet jūs, sugrįžkite, nes aš esu jus vedęs.“) ...ir aš paimsiu jus po vieną iš miesto ir po du iš šeimos... (Ne visi, kurie vadina save žydais ten pateks, bet ta išrinktoji grupė ten pateks, tas mažasis Benjaminas, kuris atėjo ten priešais Juozapą, ta grupė iš kiekvienos šalies, viena iš kiekvieno miesto, ir iš šeimos.) ...ir jus atvesiu į Sioną; ir jums duosiu ganytoją pagal savo širdį, kuris jus ganyt pažinimu ir supratimu. Ir įvyks, kai padaugėsit ir pagausėsit šalyje, tomis dienomis, – sako VIEŠPATS, – jie nebesakys ‘VIEŠPATIES sandoros skrynija’; nei ji niekam neateis į galvą; nei ją prisimins, nei ją lankys, nei to nebus daroma. Tuo metu Jeruzalę vadins VIEŠPATIES sostu... (Kadangi Jis ten bus. Suprantate?) ...ir į ją susirinks visos tautos... (Aleliuja.) ...prie VIEŠPATIES vardo į Jeruzalę; ir jie nebevaikščios pagal savo piktos širdies sumanymus

129 Štai kada tas Miestas bus pateptas. Štai kada Naujoji Jeruzalė bus patepta. Ir visos Miesto tautos... Apreiškimo 22-ame skyriuje, ten pasakyta, kad vartai naktį nebus uždaryti, nes ten nebus nakties. Ir visi žemės karaliai atneš savo pagarbą ir šlovę į šį Miestą. Jo sienos bus iš jaspio ir sardonikso akmens, dvylikos rūšių akmens; ir dvylikoje vartų, kiekvienuose po vieną perlą. Ten nereikės žvakių. Ten daugiau nebus saulės šviesos, nes Avinėlis, kuris yra miesto viduryje bus Šviesa. Ir Jis ves Savo žmones į Amžinąjį Gyvenimą. Ten bus du medžiai, kiekvienas augantis abiejuose upės krantuose, ir jie bus tautų išgydymui. Tai yra tas Pateptasis, kuris ateis, Šventasis Miestas nužengiantis iš Dievo, iš dangaus nužengiantis į žemę.

130 Dabar pažiūrėkime, kas tuo metu įvyks. O, ar jums tai patinka? Atsiverskime Izraijo 65, tik minutėlei. Tai yra per daug gerai, kad tai praleisti. Tai yra per daug gerai, kad to nepaminėti. Galbūt jau šiek tiek per karšta, bet tiesiog judėkime toliau. Izaijo 65, pasiklausykite, kas įvyks tuo metu. Ir tiesiog paklausk savęs, drauge nusidėjėli, ar tu esi... ar gali sau leisti, tai praleisti. Izaijo 65, pradėkime nuo maždaug 17-os eilutės. Pasiklausykite, visi, dabar įdėmiai. Tai yra Tūkstantmečio laiku, Kai Švenčiausias yra pateptas.

Nes štai aš kuriu naujus dangus ir naują žemę; ir ankstesnieji nebebus atsimintini nei nebeateis mintin.

Bet... linksminkitės ir džiūgaukite... tuo, ką aš sutveriu; nes štai aš sutveriu Jeruzalę... aš sutveriu Jeruzalę... (Tai yra Naujoji Jeruzalė.) ...džiūgavimu, ir jos tautą – džiaugsmu... (Kas yra patepimas? Viešpaties džiaugsmas.) ...sutveriu Jeruzalę – džiūgavimu, ir jos tautą – džiaugsmu.

Ir aš džiūgausiu Jeruzale... (Karalius soste, karališkosios didenybės soste, amžinasis sostas ir amžina tauta su amžinu džiaugsmu, amžinajame mieste. O, tai bent.)

Ir aš džiūgausiu Jeruzale ir džiaugsiuosį savo tauta; ir nebesigirdės joje nei verksmo balso, nei raudojimo balso.

Nuo tada nebebus... keleto dienų kūdikio nei senio, nesulaukusio savo dienų pilnatvės; nes vaikas mirs šimto metų amžiaus; bet šimto metų amžiaus nusidėjėlis bus prakeiktas.

Ir jie statys namus ir juose gyvens; ir sodins vynuogynus, ir valgys jų vaisių.

*Jie nestatys, kad kiti gyventų... (Tai yra, jūs mirštate, ir jūsų sūnus užima jūsų vietą.)
...nestatys, kad kiti gyventų; jie nesodins, kad kiti valgytų; nes mano tautos dienos bus kaip
medžio dienos, ir mano išrinktieji ilgai gėrėsis savo rankų darbu
Jie netriūs veltui ir negimdys vargui; nes jie yra VIEŠPATIES palaimintųjų sėkla ir jų
palikuonys su jais.*

*Ir įvyks, kad prieš jį šaukiant aš atsakysiu... (Tas šlovingas patepimas iš už Cherubų)...
Aš atsakysiu; ir jiems dar tebekalbant aš išgirsiu.*

*Vilkas ir avinėlis ganysis drauge, ir liūtas ės šiaudus kaip jautis; o dulkės bus gyvatės
maistas. Jie nekenks ir nenaikins visame mano šventajame kalne“, – sako VIEŠPATS. (Ar
galite tai praleisti? Ne.)*

132 Greitai atsiverskite vėl čia ir Izaijas vėl kalba 11-ame skyriuje, nuo 1-os eilutės iki 9-os. Pasiklausykite, ką jis čia vėl sako, kai jis... išvysta regėjimą, po to, kai jis pamato moteris, kaip jos elgsis paskutiniuosiomis dienomis...?... Izaijo nuo 11 iki 1.

*Ir iš Jesės kamieno išdygs rykštė, ir iš jo šaknų išaugs Atžala; (Kas tai buvo? Kristus.)... iš jo
šaknies:*

*ir ant jo ilsėsis VIEŠPATIES dvasia, išminties ir supratimo dvasia, patarimo... galios dvasia,
pažinimo ir... VIEŠPATIES baimės dvasia;*

*ir padarys jį greito supratimo VIEŠPATIES baimėje; ir jis neteis pagal tai, ką jo akys mato, ir
nebars pagal tai, ką jo ausys girdi;*

*bet jis teisumu teis vargšus ir bešališkai bars už žemės romiuosius; jis ištikis žemę savo
burnos lazda, ir savo lūpų kvapu nužudys nedorėlį.*

Ir teisumas bus jo strėnų juosta, ir ištikimybė jo inkstų juosta.

*Taipogi vilkas gyvens su ėriuku, ir leopardas atsiguls su (vaiku)... (Tai ožiukas.) ...veršis,
jaunas liūtas ir peniukšlis... ar... liūtas ir peniukšlis drauge; ir mažas vaikas juos vedžios.*

Karvė ir meška ganysis, drauge gulės jų jaunikliai; ir liūtas ės šiaudus kaip jautis.

*O žindomas vaikas žais prie nuodingos gyvatės olos, ir nujunkytas vaikas kiš savo ranką į
angies lindybę.*

*Niekas nekenks ir nenaikins visame mano šventajame kalne; nes žemė bus pilna
VIEŠPATIES pažinimo kaip vandenys apdengia jūrą.*

Tai Naujoje Jeruzalėje, toje naujoje... „Atžala“ čia yra susiejama su „Dovydo Atžala“. Jis yra ir Atžala ir Palikuonis.

133 Taigi, po šito pasirodo Nuotaka. Po septyniasdešimt savaičių Nuotaka pasirodo 19 Apreiškimo skyriuje, 1-oje ir 16-oje eilutėje. Ji ateina su savo Jaunikiu, galingu Karaliumi. O, tai bent. Aš nežinau ar mums pavyks visa tai apimti, ar ne. Tiesiog pradėjau tai taip... Vistiek perskaitykime to dalį. Čia nuotaka ateis, po to. Suprantate? Po to, kai prasidės Tūkstantmetis, tuomet Kristus sugrįžta su Nuotaka. Būtent. Nuo pirmos iki šešioliktos 19-ame skyriuje...

*Ir po šių dalykų... (Po šio suspaudimo, po Vargų, po Antspaudų, po Rykščių, po šėtono
išvaymo, po Tūkstantmečio įkūrimo. Sekite.)*

*Ir po šių dalykų girdėjau... gausios liaudies balsą danguje, sakantį: „Aleliuja! Išgelbėjimas ir
šlovė, ir garbė, ir jėga Viešpačiui, mūsų Dievui;*

nes tikri ir teisūs jo teismai, nes jis nuteisė tą didžiąją paleistuvę, kuri sugadino žemę savo paleistuvyste, ir atkeršijo už jo tarnų kraują jos rankoje“.

Ir vėl jis... jie... ir vėl jie tarė: „Aleliuja!“ Ir jos dūmai kilo per amžių amžius... (Tai senoji bažnyčia prostitutė) ...jo dūmai kilo...

Ir dvidešimt keturi vyresnieji bei keturi žvėrys parpuolė ir pagarbino Dievą, sėdintį soste, sakydami: „Amen! Aleliuja!“

Ir nuo sosto nuėjo balsas, sakydamas: „Girkite mūsų Dievą, visi jo tarnai ir kurie jo bijote, tiek maži, tiek dideli“.

*Ir aš girdėjau tarsi didelės minios balsą... (Pasiklausykite. Štai kur jūs esate, bažnyčia. Po to, kai Ji pakilo aukštyn 3-iamė skyriuje, čia Ji pasirodo. Suprantate?) *Ir aš... (6-a eilutė.) Ir aš girdėjau tarsi didelės minios balsą, ir kaip daugybės vandenų balsą, ir kaip galingų griautinių balsą, sakantį: „Aleliuja, nes viešpatauja Viešpats Dievas visagalis. (Aleliuja. Sekite. Dabar prasideda Avinėlio vestuvės. Štai Ji ateina.)**

Linksminkimės ir džiūgaukime, ir duokime jam garbę“; nes atėjo Avinėlio vestuvės, ir jo žmona pasiruošė. (Čia Ji ateina, ir Nuotaka ir Jaunikis.)

Ir jai buvo duota apsirengti plona drobe, švaria ir balta, nes plona drobė tai šventųjų teisumas.

Ir jis man sako: „Rašyk: ‘Palaiminti, kurie pašaukti į Avinėlio vestuvių vakarienę“. *Ir jis man sako: „Šitie yra... tikri Dievo pasakymai“.*

Ir aš parpuoliau prie jo kojų jo pagarbinti. O jis man tarė: „Žiūrėk, to nedaryk; aš esu tavo bendratarnis... iš tavo brolių, turinčių... iš tavo brolių, turinčių Jėzaus liudijimą; Dievą garbink; nes Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia“.

Ir mačiau atvirą dangų, ir štai baltas žirgas... (O, tai bent.) ...ir ant jo sėdintysis buvo vadinamas Ištikimasis ir Tikrasis, ir teisumu jis teisia bei kariauja.

Jo akys buvo kaip ugnies liepsna, ir... ant jo galvos buvo daug karūnų... (Jis buvo karūnuotas kuo? Karalių karaliumi.) ...ir jis turėjo užrašytą vardą, kurio niekas nežinojo, tik... jis pats.

Ir jis buvo apsirengęs rūbais, pamirkytais kraujuje; ir jo vardas yra vadinamas Dievo Žodžiu... („Pradžioje buvo Žodis ir Žodis buvo Dievas; ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.“ Kas Tai buvo? Jėzus.) ...ir jo Vardas yra vadinamas Dievo Žodžiu.

Ir kariuomenės, esančios danguje, sekė paskui jį ant baltų žirgų, apsirengusios plona drobe, balta ir švaria. (Šlovė. Štai Jis ateina.)

Ir iš jo burnos eina aštrus kalavijas, kuris... ir kad... kad jis juo suduotų tautoms; ir... jis jas valdys geležine lazda; ir jis mina Visagalio Dievo įniršio ir rūstybės vyno spaustuva.

Ir ant savo drabužio ir savo šlaunies jis turi užrašytą vardą: „KARALIŲ KARALIUS IR VIEŠPAČIŲ VIEŠPATS“.

134 Kas tai buvo? Jo tauta tik ką karūnavo Jį karalių Karaliumi ir viešpačių Viešpačiu, sugrįžta į Savo šventą Šventyklą, pateptas Dievo Akivaizda, kad gyventų ir karaliautų Tūkstantmetyje su Savo Bažnyčia. Amen. Pasirodymas su galingu Karaliumi, kad užimtų savo vietą Jo pašonėje, naujoji karališkoji, pateptoji Šventykla...

Taigi, šešeriopas, Apreiškimo 6:1 iki Apreiškimo 19:21, tikslas yra pasiektas. Pasiklausykite.

136 Dabar užbaigiant, Septyni Antspaudai, Septyni Trimitai, Septyni Dubenys, Trys Vargai, moteris saulėje, velnio išvaymas... ar raudono slibino, prasideda tarp šių laikų, didžiojo suspaudimo metu. Nepamirškite to. Visi šie dalykai įvyksta tuo laiku, tačiau čia slypi

šešeriopas, jo atėjimo tikslas. Ar jūs tikite tuo? Koks šlovingas laikas laukia tų, kurie myli Viešpatį. Aš sakau jums, draugai, mes negalime sau leisti tai praleisti. Nepraleiskite to jokiu būdu. Būkite užtikrinti.

137 Taigi, kitą sekmadienį, jei Viešpats leis aš noriu pristatyti, jeigu Jis man padės, tiksliai parodyti, kur yra kiekviena iš tų septynių dienų, kur jos išsipildė, pateiksiu tą patį... tą patį kaip padariau šiandien, ir patalpinsiu tuos septynis kartus... septynias savaites... septyniasdešimt savaitių būtent toje žydiškos šventovės vietoje, ir tiksliai parodysiu, kur mes gyvename čia, pabaigoje, Viešpačiui leidus.

138 Ar jūs mylite Jį? Ar jūs galite sau leisti praleisti dangų? Mes esame pabaigos laike. Ką Jis ateina padaryti? Koks dalykas įvyks pirmas? Prieš Jėzui ateinant į žemę, koks bus pirmas dalykas? Kas atsitiks su bažnyčia? Bus paimta. Ar Jėzus ateis į žemę ir nueis prie kapo, ir paspaus ranką tėveliui ir mamai, pakalbės su mumis visais čia, ir pakils aukštyn? Ne. Kaip tai įvyks? Mes sakome jums tai... Viešpaties Žodžiu: „Kad mes, kurie esame gyvieji ir pasilikusieji (Antras Tesalonikiečiams 5-as skyrius [1 Tesalonikiečiams 4:15 – Vert.]), mes kurie esame gyvieji ir pasilikusieji iki Viešpaties atėjimo, nesutrukdytume ar nepralengytume užmigusiųjų. Nes nuskambės Dievo trinitas; mirusieji Kristuje prisikels pirmi; ir mes, gyvieji ir pasilikusieji, kartu su jais būsime pagauti debesyse, sutikti Viešpatį ore; ir taip visada būsime su Viešpačiu.“ Mes akimirksniu būsime pagauti per akies mirksnį. Tuo metu... Tai užbaigia bažnyčios periodą. Po to čia, žemėje Dievas pradeda tvarkytis su žydais.

139 Ten bus du pranašai (11-as skyrius, mes prie to sugrįšime.), du patepti pranašai kaip Elijas ir Mozė, kurie aš manau, jie yra. Ir jie atneš didelius prakeikimus, po to, kai jie pamatys, kad tie susivienijo ir Roma nutraukė savo sandorą (tas kunigaikštis) šios septyniasdešimtos savaitės viduryje, tai nutrauks tą sandorą su Roma, ar Roma nutrauks ją su Izraeliu, ir tai paskatins bjaurastį pradėti plisti. Ir ten bus didelis potvynis, kai pagonių likutis, miegančios mergelės... Slibinas (Roma) staigiai išliejo vandenį iš savo burnos, kad kariautų su moters sėklos likučiu, kuris laikosi Dievo įsakymų. Roma tai padarys.

140 Bažnyčios konfederacija suvienys juos kartu ir atves žydus į šią konfederaciją, ir sugražins juos vėl prie jų garbinimo Šventykloje, „TAIP SAKO VIEŠPATYJE“ iš Biblijos, ir jie turės savo bažnyčią.

Kas jie dabar yra? Aš tik dabar tai supratau, naujai. Dabar jie yra pripažinta tauta. Ar tai tiesa? Bet jie dar neturi savo garbinimo šventykloje. O kai jie įkurs garbinimą šventykloje, Bažnyčios jau nebebus. Dievas tvarkysis su žydais kaip su tauta. Ir tuomet, kai jie yra įtraukiami į šią konfederaciją, Roma tai nutrauks septyniasdešimtų metų viduryje... trys su puse metų ir jis nutrauks tą sandorą su jais, ir padarys, kad bjaurastis sukelianti suniokojimą išplis iki pabaigos. Tada jis paims ir protestantus ir žydus, ir persekios juos, ir tuo metu šie du pranašai atsistos ir prakeiks žemę, kad joje nelytų jų pranašystės dienomis; jie iš dangaus pašauks ugnį ir visa kita. Tik palaukite. Mes turime daug mūsų laukiančių dalykų, kuriuos turime išmokti.

142 O, koks Jis yra didis Dievas. Koks gailėstingas Tėvas. Draugai, leiskite tai pasakyti kaip jūsų pastoriumi: Jūs nesuvokiate tų privilegijų, kurias turite gyvenime. Jūs nesuvokiate. Yra

daug didingų vyrų; yra daug šventųjų. Yra tūkstančiai šventų žmonių, kurie mirė seniai praėjusiais metais, dvasia pripildytų žmonių, kurie būtų norėję išvysti šią dieną, kurioje jūs gyvenate. Tegul jūs ir aš tuo pasinaudosime.

[ką dar mes turime žiūrėti? Ką po šito mes galime padaryti? Kur mes einame? Kas turės įvykti? Mes turime kažkur išeiti. Jūs negalite čia pasilikti visam laikui. Jūs galite nupjauti savo veją; kitą savaitę ją vėl reikės pjauti. Taip, dukart iki to laiko. Jūs galite užauginti savo vaikus. Jūs maitinate juos per pietus, vakarienės metu – jie vėl alkani. Pamaitinate juos vakarienės metu, kitą rytą jie vėl alkani. Jūs nuperkate jiems batų porą. Jei ji yra tokia kaip manoji, maždaug po dviejų ar trijų mėnesių turi pirkti kitą porą. Jūs nuperkate jiems drabužius šį mėnesį; po mėnesio ar dviejų perkate jiems naujus drabužius. Suprantate? Nėra nieko nuolatinio; nėra nieko stabilaus. Nėra nieko, kas gali išstovėti.

*Netrokšk tuščių šio pasaulio turtų,
Kurie taip greitai suyra,
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Jie niekada nepraeis!
Laike slypi greitas perkeitimas,
Niekas žemėje nepajudinamai negali išstovėti,
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!*

Pasiklausykite.

*Kai mūsų kelionė bus pasibaigusi, (Jis leis mums sužinoti, kada ji bus pasibaigusi.)
Jei Dievui buvome mes ištikimi,
Gražūs ir ryškūs mūsų namai yra šlovėje, (Tame pateptame Mieste)
Mūsų nepaprastai džiuginanti siela juos pamatys!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Netrokšk tuščių šio pasaulio turtų,
Kurie taip greitai suyra,
Tiesiog turėk savo viltis amžinuose dalykuose,
Jie niekada nepraeis!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!*

Mums palenkiant mūsų galvas. Jei niekada nelaikėte Jo rankos, ar neateitumėte to padaryti tiesiog dabar.

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!

Turėk viltį amžinuose dalykuose,

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!

144 Mažos mergaitės, jūs esate gražios, mažos mergytės. Jūsų plaukučiai yra gražūs; jūsų skruosteliai yra rausvi. Bet jūs žinote, tiesiog ateis tas rytojus ir tai praeis. Iš kur mums žinoti, ar kitą savaitę vabzdžiai žemėje neės tų gražių, rausvų skruostelių?

Jūs broliai, jūs esate stiprūs, dideli, stiprūs raumenys; jūs turite didelius lūkesčius. Bet po kurio laiko, jau rytoj, tie gražūs garbanoti plaukai nepastebimai išslinks, o tai, kas liks, pražils. Tie dideli, tiesūs pečiai palinks į priekį ir vabzdžiai pradės ėsti rankas ir kūną. Jie palaidos jus dulkėse.

Todėl turėk savo viltis amžinuose dalykuose,

Jie niekada nepraeis!

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!

Laikykis Dievo (Ar jūs neiškeltumėte ir nepaimtumėte dabar už Jo rankos?)

Turėk viltį amžinuose dalykuose,

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!

Tuomet, kai ši kelionė bus pasibaigusi (Vieną dieną taip bus.)

Jeigu Dievui tu buvai ištikimas,

Gražūs ir ryškūs tavo namai yra šlovėje,

Tavo nepaprastai džiuginanti siela juos pamatys.

(Kodėl jums) *nesilaikyti nesikeičiančios Dievo rankos!*

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!

Turėk viltį amžinuose dalykuose,

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!

146 Daug reginių esu matęs būdamas beveik trisdešimt vienerius metus prie sakyklos. Aš esu matęs liūdnius reginius; Aš esu matęs šlovingus reginius. Liūdniausias reginys, kurį esu savo gyvenime matęs... aš esu matęs badaujančius vaikus gatvėse, Aš esu matęs motinas maldaujančias vienos duonos riekelės. Liūdniausias reginys, kurį esu apskritai matęs, tai matyti žmogų, žmogų, kuris norėjo būti Dievo sūnumi, mirštantį nepažinus Dievo.

147 Aš prisimenu moterį stovėjusią vieną vakarą prie šios bažnyčios durų, juokėsi iš manęs ir pasakė: „Aš neleisčiau savo karvei turėti tokią religiją, kokią jis turi.“ Mažiau nei už vienos valandos aš buvau pakviestas į ligoninę. Graži moteris, maždaug dvidešimt dviejų metų amžiaus, ji šaukė: „Atveskite čia tą pamokslininką“. Ji pagal tikėjimą buvo katalikė.

Kai aš atėjau, vyresnioji sesuo pasakė: „Jūs pavėlavote, broli Branhamai. Ji mirė prieš maždaug penkias minutes.“

Aš pasakiau: „Ar galiu ją pamatyti?“

Pasakė: „Ji šaukėsi jūsų, jos paskutiniai žodžiai: 'Atveskite tą pamokslininką, broli Branhamą'.“

Jos vyras buvo ten šaukė: „Pasakyk už ją maldą. Pasakyk maldą.“

Aš pasakiau: „Jau per vėlu.“ Aš nutraukiau uždangalą. Ji turėjo dideles rudas akis, graži moteris, smulkios strazdanos ant veido, kaštoniniai plaukai, labai graži. Ji taip stipriai kentėjo, kad strazdanos iškilo veido paviršiuje kaip spuogai. Jos akys išvirto iš akiduobių, štai taip. Žinoma jos žarnynas ir inkstai dar veikė, o tai... yra... dažniausiai mirštant taip visiems būna. Ir štai ji buvo ten tokioje padėtyje. Jos burna pravira, o jos vokai čia pusiau dengė rusvą jos akių dalį, aš niekada to nepamiršiu. Ta giesmė atėjo man mintyse:

Netrokšk tuščių šio pasaulių turtų

Jūs galite ateiti...

149 Aš stovėjau šalia žmogaus čia pat, Port Fultone, mirštančiojo. Jie pakvietė mane prie jo lovos krašto. Kai aš pasimeldžiau su juo čia prie altoriaus vieną vakarą, jis ranka apkabino moterį. Aš pasakiau: „Patrauk savo ranką nuo tos ponios.“ Jis pasakė: „Aš vedu ją pas Dievą.“

Aš pasakiau: „Ne su savo ranka aplink ją. Aš netikiu tokiais dalykais kaip šie.“ Jis supyko ant manęs ir trypdamas išėjo per duris. Ir aš atėjau pas jį šiek tiek vėliau, kai jis buvo bemirštas. Jis pažiūrėjo man į veidą ir pasakė: „Nesimelsk už mane, broli Bilai. Aš prarastas. Aš pražuvęs.“ Pasakė: „Viskas, ką aš įgijau, jau pražuvę.“

151 Aš stovėjau štai ten ant kampo, netoli nuo čia, vieną dieną mane pakvietė vyras prie savo lovos krašto, kai jis buvo bemirštas. Jis pasakė: „Aš visada norėjau to ir to, ir to ir to,“ – pasakė jis, – „Bet aš niekada netarnavau Viešpačiui. Daug kartų aš susilaikiau nuo ėjimo prie altoriaus.“ Jis pasakė: „Broli Branhamai, pasimelsk, kad Dievas apsaugotų mano mažą mergaitę, kuri namuose, nuo dalykų, kuriuos aš padariau, galbūt ji galės kažką padaryti dėl Viešpaties.“

Aš pasakiau: „To negalima padaryti, broli. Dalykų, kuriuos tu būtum padaręs, nebėra.“

153 Sėdėjau šalia žmogaus ir mačiau kaip jis kovojo su velniais dvidešimt keturias valandas. Pasakė, kad velniai stovėjo šalia jo lovos su grandinėmis aplink jų kaklus. Pasakė: „Neleisk jiems manęs paimti.“ Rėkė ir laikė jį lovoje. Pasakė: „Ten jis stovi. Nejaugi nematai to? Jie ateina manęs.“ Jis per ilgai atidėliojo Dievą. Turėjo pilnus svirnius šieno, pilnus kviečių, puikius lenktyninius žirgus. Metus prieš tai jis prakeikė Dievą žiūrėdamas Jam į veidą, sudavė savo žmonai už ėjimą į maldyklą. Ar žinote, kas įvyko? Žaibas kirto į jo svirną ir užmušė jo žirgus, sudegino jo šieną. Ir žmogus numirė būdamas kažkokiam apkerėjime, grūmėsi su velniais, kad apsigintų.

154 Ir senas mano draugas (Šlovė.) stovi tolumoje, priėjo prie kelio pabaigos. Aš pasakiau: „Ar tu išeini, tėti?“

Atsakė: „Taip, Bili.“

Aš pasakiau: „Koks tai jausmas?“

Jis pasakė: „Viskas gerai.“ Pasakė: „Atvesk vaikus prie lovos krašto.“ Jis uždėjo savo seną, silpną ranką ant kiekvieno iš savo vaikų ir palaimino juos, pasakė savo dviem sūnums, tarė:

„Iškelkite mano rankas; iškelkite jas kaip padarė Jozuė ir Kalebas.“ Mums buvo įdomu, ką jis ketino pasakyti. Jis tarė:

*Laiminga diena, laiminga diena,
Nes Jėzus nuplovė mano nuodėmes!
Jis išmokė mane kaip budėti ir melstis,
Ir gyventi džiaugiantis kiekviena diena.*

Prie kai kurių iš šių dalykų mes turime prieiti, draugai. Kiekvienas nori valgyti gerą maistą, vairuoti gražų automobilį ir turėti geriausia, ką mes galime turėti. Aš jūsų nekaltinu. Su tuo viskas gerai. Dievas nori, kad jūs tai turėtume, bet...

*Netrokšk tuščių šio pasaulio turtų,
Kurie taip greitai suyra,
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Jie niekada nepraeis!*

Pakelkime savo rankas dabar, kol mes giedame.

*Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!
Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!*

156 Kol mes stovime, atsisukime ir paspauskite dabar kam nors ranką. Mes ketiname tik trumpam dar pratęsti tarnavimą. Bet aš noriu, kad jūs atsisuktumėte, kai mes giedosime kitą tos giesmės posmelį.

Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos! (Padaryk tai, motina. Padaryk tai, tėveli. Padaryk tai, broli.)

...nesikeičiančios Dievo... (Padarykite tai, vaikeliai. Padarykite tai, broliai. Padarykite tai, broliai.)

*Turėk viltį amžinuose dalykuose,
Laikykis nesikeičiančios Dievo rankos!*

157 Ar jūs džiaugiatės dėl Jo? Pasakykite „Amen“. [Susirinkusieji atsako: „Amen“ – Red.] Visi, kurie Jį mylite, pasakykite: „Šlovė Viešpačiui“.[Susirinkusieji atsako: „Šlovė Viešpačiui“ – Red.] Visi, kurie tiki, kad jūs pateksite į tą keturkampiu išsidėsčiusį miestą, pakelkite savo rankas. (Palaiykite jas tik minutėlę, kol giedate.)

Aš vykstu į tą gražų Miestą, (O kaip su tuo yra dabar?)

*Kurį Viešpats paruošė Saviesiems;
Kur visi atpirktieji iš visų amžių
Giedos šlovę aplink Baltąjį Sostą.
Kartais aš ilgiuosi dangaus,
Ir šlovės, kurią ten regėsiu.
Koks tai bus džiaugsmas,
Kai pamatysiu Savo Gelbėtoją*

Tame gražiame aukso Mieste.

Ar jums tai patinka?

*Aš vykstu į tą gražų Miestą,
Kurį Viešpats paruošė Saviesiems;
Kur visi atpirktieji iš visų amžių
Giedos šlovę aplink Baltąjį Sostą.
O, kartais aš ilgiuosi dangaus,
Ir džiaugsmus aš ten regėsiu.
Koks tai bus džiaugsmas,
Kai pamatysiu Savo Gelbėtoją
Tame gražiame aukso Mieste.*

Ar mylite Jį? Tuomet...

*Paimkime su savimi Jėzaus Vardą,
Vaikė liūdesio ir vargo,
Jis suteiks tau džiaugsmą ir paguodą,
Paimk Jį, visur, kur eini.
Brangus Vardas, (Brangus Vardas,) O, koks malonus!
Žemės viltis ir dangaus džiaugsmas,
Brangus Vardas, (Brangus Vardas,) O, koks malonus!
Žemės viltis ir dangaus džiaugsmas.*

Taigi, nepamirškite kito sekmadienio rytą, 9:30. Ir tuomet mes pamėginsime, jei Viešpats leis, suspėti laike, turėti maldą už ligonius, kito sekmadienio rytą 9:30.

*Lenkiamės Jėzaus Vardui,
Krentame prie Jo kojų,
Karalių Karaliumi danguje mes Jį karūnuosime,
Kai mūsų kelionė bus pasibaigusi.
Brangus Vardas, (Brangus Vardas,) O, koks malonus! (O, kaip malonu!)
Žemės viltis ir dangaus džiaugsmas,
Brangus Vardas, (Brangus Vardas,) O, koks malonus!
Žemės viltis ir dangaus džiaugsmas.*

Tik pasiklausykite šio posmelio.

*Lenkiamės Jėzaus Vardui,
Kaip skydas, nuo visų žabangų.
Kai aplink tave pagundos susirinks,
Tiesiog įkvėpk tą šventą Vardą maldoje. (Tai išspręs tai.)
Brangus Vardas, (Brangus Vardas,) O, koks malonus! (O, koks malonus!)
Žemės viltis ir dangaus džiaugsmas,
Brangus Vardas, (Brangus Vardas,) O, koks malonus!*

Žemės viltis ir dangaus džiaugsmas.

Dabar aš perduodu tarnavimą pastoriumi, broliui Neviliui, leiskite jam pasakyti savo užbaigiamuosius žodžius ir viską, ką jis pasakys.